

Fremsat den 8. november 2017 af erhvervsministeren (Brian Mikkelsen)

Forslag

til

Lov om sikkerhed for gasanlæg, gasinstallationer og gasmateriel

(gassikkerhedsloven)

Kapitel 1

Anvendelsesområde og definitioner

§ 1. Loven gælder for gasanlæg, gasinstallationer og gasmateriel.

Stk. 2. Loven gælder endvidere for gas, der indgår ved brug af gasanlæg, gasinstallationer og gasmateriel.

Stk. 3. Loven gælder ikke for gasinstallationer om bord på skibe, offshore gasanlæg og gasinstallationer til fremdrift af transportmidler eller opvarmning af køretøjer.

Stk. 4. Loven gælder ikke for distributionsledninger til forsyning af naturgas eller bionaturgas eller transmissionsledninger til naturgas. Loven gælder dog for kvaliteten af den gas, der føres i disse ledninger.

§ 2. I denne lov forstås ved:

- 1) Gas: Flaskegas, naturgas, biogas, bygas og brint eller tilsvarende brændbare gasser i luftformig eller flydende tilstand, som indgår ved brug af gasanlæg, eller som er beregnet til anvendelse i gasinstallationer.
- 2) Gasanlæg: Anlæg, der anvendes til produktion, forsyning, udvinding, opgradering, blanding eller påfyldning af gas. Til gasanlæg hører også stik- og distributionsledninger.
- 3) Gasinstallation: Enhver form for installation, hvor der anvendes gas. Gasinstallationer regnes fra gasbeholderens tilslutning eller fra første indføring i en bygning og omfatter rørledninger frem til og med tilsluttet gasmateriel, herunder dettes ventilations- og aftrækssystemer.
- 4) Gasmateriel: Materiel af enhver art, der indgår i eller er beregnet til at indgå i gasanlæg eller gasinstallationer.
- 5) Gasdistributionsselskab: En virksomhed, der ejer eller vedligeholder gasforsyningssystemet, distribuerer gas til gasinstallationer, og som er godkendt af Sikkerhedsstyrelsen. Virksomheder, der fylder gastanke og fylder og distribuerer gasflasker i henhold til denne lov, betragtes også som gasdistributionsselskaber.

Kapitel 2

Sikkerhedskrav m.v.

§ 3. Gasanlæg og gasinstallationer skal udføres og drives på en sådan måde, at de ikke frembyder fare for personer, husdyr eller ejendom.

§ 4. Gasmateriel, der ikke er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/426 om apparater, der forbrænder gasformigt brændstof og om ophævelse af direktiv 2009/142/EF, skal være fremstillet på en sådan måde, at det ved korrekt installation og vedligeholdelse og ved normal anvendelse i overensstemmelse med sit formål, ikke frembyder fare for personer, husdyr eller ejendom.

§ 5. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om

- 1) udførelse, drift og vedligehold af gasanlæg,
- 2) udførelse, drift og vedligehold af gasinstallationer,
- 3) gasmateriel, der ikke er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/426 om apparater, der forbrænder gasformigt brændstof og om ophævelse af direktiv 2009/142/EF,
- 4) godkendelse af og forpligtelser for gasdistributionsselskaber og
- 5) gaskvalitet.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om dokumentation for udførelse, drift og vedligehold af gasanlæg, gasinstallationer og gasmateriel samt om dokumentation for opfyldelse af regler for gasdistributionsselskaber og opfyldelse af regler om gaskvalitet, jf. stk. 1.

Stk. 3. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om særlige uddannelsesmæssige kompetencekrav for udførelse af visse typer af arbejder på gasanlæg og gasinstallationer, jf. stk. 1, nr. 1 og 2.

Stk. 4. Erhvervsministeren kan fastsætte regler, der er nødvendige for anvendelsen her i landet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/426 om apparater,

der forbrænder gasformigt brændstof og om ophævelse af direktiv 2009/14/EF.

§ 6. Sikkerhedsstyrelsen kan i særlige tilfælde dispensere fra krav i regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1-3. Sikkerhedsstyrelsen kan fastsætte vilkår for dispensationen.

Stk. 2. Sikkerhedsstyrelsen kan i særlige tilfælde, hvis forholdene gør det nødvendigt, stille sikkerhedskrav, som afviger fra krav i regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1-3.

Kapitel 3

Almindelige pligter m.v.

§ 7. Den, der udfører eller driver gasanlæg eller gasinstallationer, skal følge regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 1, 2, 4 og 5. Er der i regler fastsat i medfør heraf henvist til anerkendte standarder, anses sikkerhedskravet i § 3 for opfyldt, hvis de fastsatte regler og de anerkendte standarder, som reglerne henviser til, er fulgt.

Stk. 2. Anvendes anerkendte standarder som nævnt i stk. 1 ikke eller kun delvist, skal det dokumenteres, på hvilken måde sikkerhedskravet i § 3 er opfyldt. Dokumentation skal foreligge på dansk eller engelsk.

Stk. 3. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om dokumentation efter stk. 2.

§ 8. Den, der fremstiller eller indfører gasmateriel, der ikke er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/426 om apparater, der forbrænder gasformigt brændstof og om ophævelse af direktiv 2009/142/EF, skal følge regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 3. Er der i regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 3, henvist til anerkendte standarder, anses sikkerhedskravet i § 4 for opfyldt, hvis de fastsatte regler og de anerkendte standarder, som reglerne henviser til, er fulgt.

Stk. 2. Anvendes anerkendte standarder som nævnt i stk. 1 ikke eller kun delvist, skal det dokumenteres, på hvilken måde sikkerhedskravet i § 4 er opfyldt. Dokumentation skal foreligge på dansk eller engelsk.

Stk. 3. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om dokumentation efter stk. 2.

§ 9. Ejeren eller brugeren af et gasanlæg er ansvarlig for, at anlægget overholder regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 1, og sikkerhedskravet i § 3.

Stk. 2. Ejeren eller brugeren af et gasanlæg er ansvarlig for, at anlægget drives og vedligeholdes forsvarligt i overensstemmelse med regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 1. Ejeren eller brugeren af et gasanlæg skal endvidere lade fejl og mangler afhjælpe snarest muligt samt hurtigst muligt træffe foranstaltninger for at hindre, at fejl og mangler kan foranledige fare, jf. § 3.

Stk. 3. Ejeren eller brugeren af et gasanlæg skal udvise omhu med hensyn til at afværge, at anlægget udsættes for overlast.

§ 10. Ejeren eller brugeren af en gasinstallation er ansvarlig for, at installationen overholder regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 2, og sikkerhedskravet i § 3.

Stk. 2. Ejeren eller brugeren af en gasinstallation er ansvarlig for, at installationen drives og vedligeholdes forsvarligt i overensstemmelse med regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 2. Ejeren eller brugeren af en gasinstallation skal endvidere lade fejl og mangler afhjælpe snarest muligt samt hurtigst muligt træffe foranstaltninger for at hindre, at fejl og mangler kan foranledige fare, jf. § 3.

Stk. 3. Ejeren eller brugeren af en gasinstallation skal udvise omhu med hensyn til at afværge, at installationen udsættes for overlast.

§ 11. Den, der driver et gasanlæg til distribution af gas, må ikke som betingelse for levering af gas til forbrugere stille strengere sikkerhedskrav end dem, der følger af regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1.

Kapitel 4

Kontrol

§ 12. Sikkerhedsstyrelsen fører kontrol med, at denne lov og regler fastsat i medfør heraf overholdes.

Stk. 2. Sikkerhedsstyrelsen kan kræve at få meddelt alle oplysninger, der er nødvendige for udførelse af kontrollen. Gasdistributionsselskaber, der udfører kontrol efter § 24, kan ligeledes kræve at få meddelt alle oplysninger, der er nødvendige for udførelse af kontrollen.

§ 13. Sikkerhedsstyrelsen kan i kontroløjemed foretage registersamkøring af oplysninger fra egne registre og offentligt tilgængelige oplysninger, der er indhentet hos andre offentlige myndigheder.

Stk. 2. Sikkerhedsstyrelsen kan i det omfang, det er af væsentlig betydning for kontrollen efter § 12, stk. 1, indhente ikke offentligt tilgængelige oplysninger fra offentlige myndigheder med henblik på registersamkøring i kontroløjemed.

Stk. 3. Sikkerhedsstyrelsen kan i det omfang, det er af væsentlig betydning for kontrollen efter § 12, stk. 1, indhente ikke offentligt tilgængelige oplysninger fra godkendte gasdistributionsselskaber, som selskaberne har indhentet i forbindelse med den sikkerhedstekniske overvågning, jf. § 24, med henblik på registersamkøring i kontroløjemed.

§ 14. Sikkerhedsstyrelsen og gasdistributionsselskaber, jf. § 24, har til enhver tid mod behørig legitimation og uden retskendelse adgang til offentlige og private ejendomme og lokaliteter for at føre en effektiv kontrol efter denne lov.

Stk. 2. Politiet yder om fornødent Sikkerhedsstyrelsen og gasdistributionsselskaber bistand til gennemførelse af kontrol efter stk. 1.

§ 15. Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde ejeren eller brugeren af et gasanlæg,

- 1) at der foretages eftersyn af hele eller dele af anlægget af en relevant gasfaglig virksomhed,
- 2) at der foretages ændring af anlægget, hvis der ved anvendelsen er en sikkerhedsmæssig risiko, og
- 3) at der udbedres fejl og mangler ved anlægget.

Stk. 2. Omkostninger forbundet med efterkomelse af påbud efter stk. 1 er for ejers eller brugers egen regning.

§ 16. Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde ejeren eller brugeren af en gasinstallation,

- 1) at der foretages eftersyn af hele eller dele af installationen af en virksomhed med virksomhedsgodkendelse på gasområdet eller en autoriseret vvs-installatørvirksomhed,
- 2) at der foretages ændring af installationen, hvis der ved anvendelsen er en sikkerhedsmæssig risiko, og
- 3) at der udbedres fejl og mangler ved installationen.

Stk. 2. Omkostninger forbundet med efterkommelse af påbud efter stk. 1 er for ejers eller brugers egen regning.

§ 17. Sikkerhedsstyrelsen kan forbyde ejeren eller brugeren at anvende gasanlæg og gasinstallationer, der ikke overholder regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 1 eller 2, eller sikkerhedskravet i § 3.

Stk. 2. Overtrædes et forbud efter stk. 1, kan Sikkerhedsstyrelsen lade gasforsyningen til anlægget eller installationen afbryde. Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde, at anlægget nedlukkes, eller at gasdistributionsselskabet afbryder gasforsyningen, hvis forbud efter stk. 1 overtrædes.

Stk. 3. Sikkerhedsstyrelsen kan kræve omkostninger til afbrydelse af gasforsyningen refunderet af den, der har fået meddelt forbud efter stk. 1.

§ 18. Sikkerhedsstyrelsen kan uden betaling udtage gasmateriel til brug for kontrol.

Stk. 2. Sikkerhedsstyrelsen kan foretage eller få foretaget en teknisk undersøgelse af gasmateriel udtaget i medfør af stk. 1. Sikkerhedsstyrelsen kan kræve omkostninger ved eksterne tekniske undersøgelser refunderet af den, som i forbindelse med undersøgelsen, får meddelt et påbud eller et forbud efter § 19 eller § 20, stk. 1 eller 2, eller bliver pålagt en foranstaltning efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/426 om apparater, der forbrænder gasformigt brændstof og om ophævelse af direktiv 2009/142/EF.

§ 19. Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde, at der foretages afhjælpning af fejl og mangler ved gasmateriel, der ikke overholder regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 3, eller sikkerhedskravet i § 4.

§ 20. Sikkerhedsstyrelsen kan forbyde salg, udlevering, installation eller brug af gasmateriel, der ikke overholder regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 3, eller sikkerhedskravet i § 4.

Stk. 2. Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde, at gasmateriel, der er omfattet af forbud efter stk. 1, trækkes tilbage fra markedet, tilbagekaldes fra brugerne eller destrueres.

Stk. 3. Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde, at gasmateriel, der er omfattet af forbud efter stk. 1, afmonteres.

Stk. 4. Efterkommes et påbud efter stk. 3 ikke, kan Sikkerhedsstyrelsen foranstalte, at gasmateriellet afmonteres, hvis det er fast installeret. Sikkerhedsstyrelsen kan kræve omkostninger til afmonteringen refunderet af den, der har fået meddelt et påbud efter stk. 3.

§ 21. Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde gasdistributionsselskaber at foretage undersøgelser af gasinstallationer eller

gasmateriel inden for eget forsyningsområde, når det er påkrævet ud fra den samlede sikkerhedstekniske overvågning.

§ 22. Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde den, der har fået meddelt en dispensation med vilkår efter § 6, stk. 1, at overholde disse.

§ 23. Sikkerhedsstyrelsen kan oplyse offentligheden om faren ved gasanlæg, gasinstallationer og gasmateriel, når der er meddelt et påbud eller et forbud efter § 15, stk. 1, § 16, stk. 1, § 17, stk. 1, § 19 eller § 20, stk. 1 og 2.

Stk. 2. Ved oplysning efter stk. 1 kan Sikkerhedsstyrelsen kun videregive oplysninger, der har karakter af forretningshemmeligheder, når det findes nødvendigt for at beskytte forbrugernes sikkerhed.

Stk. 3. Sikkerhedsstyrelsen kan offentliggøre meddelelser fra Europa-Kommissionen om ulovligt gasmateriel og indgreb herimod i andre lande.

§ 24. Gasdistributionsselskaber skal føre kontrol med gasinstallationer og visse gasanlæg efter regler udstedt i medfør af § 5, stk. 1, nr. 4.

Stk. 2. Gasdistributionsselskaber kan udstede påbud eller forbud efter § 15, stk. 1, § 16, stk. 1, § 17, stk. 1, eller § 19.

Stk. 3. Sikkerhedsstyrelsen kan i forbindelse med godkendelse af et gasdistributionsselskab stille krav om habilitet, om tekniske kvalifikationer og om ansvarsforsikring. Sikkerhedsstyrelsen kan endvidere stille krav om, at påbud eller forbud indeholder oplysning om klageadgang, jf. § 30, stk. 2.

Stk. 4. Ansatte hos gasdistributionsselskaber, jf. stk. 1, kan pålægges strafansvar efter straffelovens §§ 152-152 f.

Kapitel 5

Rådet for El- og Gasteknisk Sikkerhed

§ 25. Erhvervsministeren rådfører sig med Rådet for El- og Gasteknisk Sikkerhed, nedsat i henhold til elsikkerhedslovens kapitel 5, om den sikkerhedstekniske udvikling på gasområdet.

Kapitel 6

Digital kommunikation m.v.

§ 26. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Sikkerhedsstyrelsen om forhold, som er omfattet af denne lov eller af regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur el.lign.

Stk. 3. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

§ 27. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra gasdistributionsselskaber, jf. § 24, om forhold, som er omfattet af denne lov eller af regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt. § 26, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse.

§ 28. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at administrative forskrifter udstedt i medfør af denne lov, som indeholder krav til virksomheder, gasanlæg, gasinstallationer og gasmateriel m.v., og tekniske specifikationer, der henvises til i sådanne forskrifter, ikke indføres i Lovtidende.

Stk. 2. Erhvervsministeren fastsætter regler om, hvordan oplysning om indholdet af de forskrifter og tekniske specifikationer, der ikke indføres i Lovtidende, jf. stk. 1, kan fås.

Stk. 3. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at tekniske specifikationer, som ikke indføres i Lovtidende, jf. stk. 1, skal være gældende, selv om de ikke foreligger på dansk.

Kapitel 7

Finansiering

§ 29. Udgifterne til Sikkerhedsstyrelsens virksomhed på gasområdet dækkes af afgifter, som opkræves hos gasdistributionselskaberne, i det omfang gebyrer og indtægter ikke dækker udgifterne. Afgiftens størrelse fastsættes på de årlige bevillingslove.

Stk. 2. Gasdistributionselskabernes omkostninger ved kontrol og udførelse af det sikkerhedstekniske arbejde, der udføres i medfør af bestemmelser fastsat efter § 5, samt omkostninger, jf. stk. 1, skal refunderes af det selskab, der opkræver gasdistributionsafgiften hos forbrugeren.

Stk. 3. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om betaling af omkostninger forbundet med Sikkerhedsstyrelsens kontrol efter §§ 12-22.

Kapitel 8

Klageadgang

§ 30. Sikkerhedsstyrelsens afgørelser truffet efter denne lov eller regler udstedt i medfør heraf kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 2. Klager over afgørelser truffet af et gasdistributionselskab, jf. § 24, stk. 1, kan indbringes for Sikkerhedsstyrelsen.

Stk. 3. Fristen for indgivelse af klage som nævnt i stk. 2 er 4 uger, fra afgørelsen er meddelt den pågældende.

Kapitel 9

Straffebestemmelser

§ 31. Medmindre strengere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der

- 1) forsætligt overtræder §§ 3 eller 4,
- 2) tilsidesætter oplysningspligten i § 12, stk. 2, eller
- 3) undlader at efterkomme et påbud eller overtræder et forbud efter § 15, stk. 1, § 16, stk. 1, § 17, stk. 1 eller 2, eller §§ 19-22.

Stk. 2. I forskrifter, der er fastsat i medfør af denne lov, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelserne i forskrifterne.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Kapitel 10

Ikrafttrædelse, ændringer i anden lovgivning og territorial gyldighed

Ikrafttrædelse

§ 32. Loven træder i kraft den 21. april 2018.

Stk. 2. Lov om gasinstallationer og gasmateriel, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 556 af 2. juni 2014, ophæves.

Stk. 3. Regler udstedt i medfør af lov om gasinstallationer og gasmateriel, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 556 af 2. juni 2014, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller erstattes af regler udstedt i medfør af denne lov.

Ændringer i anden lovgivning

§ 33. I elsikkerhedsloven, jf. lov nr. 525 af 29. april 2015, foretages følgende ændringer:

1. I § 17 indsættes som *stk. 2*:

»Stk. 2. Sikkerhedsstyrelsen kan tillige påbyde ejeren af et elektrisk anlæg at foretage ændringer i anlæggets kvalitets- ledelsessystem for ejers egen regning.«

2. I § 19, *stk. 2, 2. pkt.*, indsættes efter »§ 21, stk. 1 og 2«: », og efter regler fastsat i medfør af § 5, stk. 3«

§ 34. I lov nr. 401 af 28. april 2014 om autorisation af virksomheder på el-, vvs- og kloakinstallationsområdet, som ændret ved § 44 i lov nr. 525 af 29. april 2015, foretages følgende ændringer:

1. I § 6, *stk. 1, nr. 1*, og § 29 ændres »gasleverandører« til: »gasdistributionselskaber«.

2. I § 6, *stk. 1*, indsættes efter nr. 1 som nyt nummer: »producenters udførelse af faste gas-, vand- og afløbsinstallationer i fabriksmæssigt fremstillede mobile enheder,«

Nr. 2-4 bliver herefter nr. 3-5.

3. I § 29 ændres »lov om gasinstallationer og gasmateriel« til: »gassikkerhedsloven«.

4. I § 30 ændres »en gasleverandør« til: »et gasdistributions- selskab«.

Territorial gyldighed

§ 35. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Hovedpunkterne i lovforslaget
 - 2.1. En forenklet regelstruktur
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.2. Kontrol baseret på data
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.3. Lovændringer som følge af gasapparatorfordningen
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet
 - 4.1. Øvrige efterlevelseseffekter
 - 4.2. Administrative konsekvenser
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Miljømæssige konsekvenser
7. Forholdet til EU-retten
8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
9. Sammenfattende skema

1. Indledning

Formålet med en lov om gassikkerhed er at sikre og opretholde det nødvendige sikkerhedsniveau for gasanlæg, gasinstallationer og gasmateriel af hensyn til sikkerheden for personer, husdyr eller ejendom. Med lovforslaget opstilles rammerne for den gastekniske sikkerhed, hvilket skal minimere risikoen for forgiftning, eksplosion og brand.

Reguleringen på gasområdet består i dag af lov om gasinstallationer og gasmateriel, der fastsætter de overordnede rammer for gasområdet, samt enkelte bekendtgørelser og gasreglementet, der består af 11 selvstændige reglementer på bekendtgørelsesniveau, som samlet indeholder de tekniske regler. Reglerne i gasreglementets forskellige afsnit stammer i hovedtræk fra 1990'erne, og reglerne består af meget detaljerede krav til blandt andet installationsopbygning og opsætning af aftræk.

Hensigten med lovforslaget er på den baggrund at modernisere og forenkle den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel og derved skabe en ny overordnet ramme for sikkerhed ved gaskvalitet, gasanlæg, gasinstallationer og gasmateriel. Lovforslaget er et element i regeringens ambition om at forenkle regler og gøre det billigere og nemmere at drive virksomhed i Danmark.

Lovforslaget vil skabe rammen for et nyt teknisk regelsæt i form af bekendtgørelser, der afløser det gældende gasreglement. Det er hensigten, at den meget detaljerede regulering skal gøres mere funktionsbaseret. Bekendtgørelserne vil indeholde færre specifikke krav, som virksomhederne skal leve op til og i stedet stille sikkerhedstekniske minimums-

krav, som giver plads til mere metodefrihed for virksomhederne. Det vil gøre det lettere for virksomheder at indføre nye teknikker og produkter. Det nuværende sikkerhedsniveau fastholdes.

Samtidig skaber den teknologiske udvikling og udviklingen i energisektoren behov for at opdatere regelgrundlaget og i videst muligt omfang gøre regelgrundlaget teknologineutralt. Det indebærer, at lovforslaget vil tage højde for eksempelvis regulering af nye typer af gasanlæg, der opstår som følge af, at gastyper som brint og biogas anvendes på nye måder.

Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2016/426 af 9. marts 2016 om apparater, der forbrænder gasformigt brændstof og om ophævelse af direktiv 2009/142/EF (gasapparatorfordningen) finder med enkelte undtagelser anvendelse fra 21. april 2018, og afløser Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2009/142/EF af 30. november 2009 om gasapparater (gasapparatdirektivet), der er implementeret i gasreglementet. Gasapparatorfordningen finder direkte anvendelse og skal ikke implementeres i dansk ret, men der skal foretages visse gennemførelsesforanstaltninger, herunder blandt andet fastsættelse af regler om udpegning af overensstemmelsesvurderingsorganer. Lovforslaget indeholder derfor hjemmel til, at erhvervsministeren kan fastsætte disse regler.

2. Hovedpunkterne i lovforslaget

Lovforslaget indeholder regler om gassikkerhed og kontrol med gasanlæg, gasinstallationer, gasmateriel og gaskvalitet. Titlen foreslås at være »Lov om sikkerhed ved gasanlæg, gasinstallationer og gasmateriel (gassikkerhedsloven)«.

Tre centrale dele af lovforslaget uddybes i det følgende.

For det første bemyndiges erhvervsministeren med forslaget til at fastsætte nye regler om teknisk sikkerhed i en række bekendtgørelser om krav til gaskvalitet, gasanlæg, gasinstallationer, gasmateriel og gasdistributionsselskaber. Disse bekendtgørelser skal afløse det gældende gasreglement. Bemyndigelsen skal skabe mulighed for, at regelsættet på bekendtgørelsesniveau kan forenkles og gøres mere funktionsbaseret.

For det andet foreslås det at gøre reguleringen digitaliseringsparat, så der blandt andet bliver mulighed for at foretage registersamkøring i kontroløjemed og for at udvikle og anvende digitale løsninger, der skal lette sagsbehandlingen og kommunikationen med Sikkerhedsstyrelsen og gasdistributionsselskaberne.

For det tredje indeholder lovforslaget bestemmelser som følge af, at den nye gasapparatordeordning med enkelte undtagelser finder anvendelse den 21. april 2018. Bestemmelserne giver erhvervsministeren hjemmel til at fastsætte regler, der er nødvendige for at gennemføre Danmarks EU-retlige forpligtelser i henhold til gasapparatordeordningen, herunder sprogkrav for fabrikanter, importører og distributører, udpegning af overensstemmelsesvurderingsorganer og straffebestemmelser.

Derudover genindfører lovforslaget hjemmel til omkostningsdækning af test af elektrisk materiel i el sikkerhedsloven. Denne hjemmel fandtes tidligere i den nu ophævede stærkstrømslov. Hjemlen gælder alene i forhold til materiel, der er omfattet af EU-regulering, i de tilfælde, hvor produktet fejler, og virksomheden efterfølgende meddeles et påbud eller forbud. Med hjemlen vil Sikkerhedsstyrelsen dermed kunne få dækket testomkostninger, eksempelvis hvor en anmeldelse eller proaktiv indsats fører til test af en oplader, som viser sig ikke at være i overensstemmelse med kravene i lovgivningen.

2.1. En forenklet regelstruktur

2.1.1. Gældende ret

Reguleringen på området for gassikkerhed består i dag af lov om gasinstallationer og gasmateriel, enkelte bekendtgørelser og gasreglementet. Gasreglementet består i alt af 11 selvstændige reglementer på bekendtgørelsesniveau, som overordnet er inddelt i tre afsnit: Afsnit A, som indeholder almindelige bestemmelser og generelle installationsforskrifter for gasinstallationer hos en almindelige forbruger, afsnit B om særlige typer af installationer og afsnit C om overensstemmelsesvurdering af gasmateriel, salg, markedsføring og ibrugtagning af gasmateriel samt krav om godkendelse af gasleverandører.

2.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Hovedparten af gasreguleringen er ikke blevet opdateret de seneste 25 år. Reguleringen er meget detaljeret, og kravene til virksomhederne er omfattende. Der er derfor behov for

en modernisering, som kan forenkle reglerne til gavn for virksomhederne. Lovforslaget skaber en mere forenklet regelstruktur med få bemyndigelsesbestemmelser, der anvendes til at udarbejde områdespecifikke bekendtgørelser. I stedet for det gældende gasreglement vil reguleringen på området fremover bestå af gassikkerhedsloven og fem bekendtgørelser for henholdsvis gasanlæg, gasinstallationer, gasmateriel, gasdistributionsselskaber og gaskvalitet. Hensigten med bekendtgørelserne er at regulere de nødvendige sikkerhedsmæssige aspekter inden for hvert af de førnævnte fem områder. Bestemmelser af vejledende og uforpligtende karakter overføres i stedet til vejledninger til bekendtgørelserne.

Lovforslaget skaber desuden grundlaget for at erstatte den nuværende detailregulering med mere fleksible regler gennem øget brug af funktionsbaseret regulering og anvendelse af internationale standarder, hvor det er relevant. Overgangen til mere funktionsbaseret regulering vil betyde mindre detaljerede regelsæt, som giver erhvervslivet friere rammer. Et nabo-tjek af reglerne i blandt andet Holland, Tyskland og Sverige viser samtidig, at mere fleksible regler ikke er ensbetydende med et lavere sikkerhedsniveau. Det forventes på den baggrund, at sikkerhedsniveauet kan opretholdes ved overgangen til funktionsbaseret regulering.

Reglerne vil i mindst muligt omfang diktere konkrete løsninger og i stedet angive en ramme i form af sikkerhedstekniske minimumskrav. Dette giver plads til metodefrihed og mulighed for produktudvikling. Funktionsbaserede krav beskriver, hvad en komponent eller installation skal kunne eller sikre. Som eksempel på detailregulering er der i de gældende regler nøjagtige afstandskrav til udførelse af ventilation og aftræk. Med en funktionsbaseret regulering vil disse regler blive erstattet af krav til korrekt funktion. Det vil betyde, at en virksomheden har ansvaret for at sikre, at ventilationen og aftrækket fungerer korrekt, og at det er op til virksomheden at vurdere hvilken afstand mellem ventilation og aftræk, der er tilstrækkelig. Hvor det er nødvendigt, vil Sikkerhedsstyrelsen udarbejde supplerende vejledning til opfyldelse af minimumskravene. Der vil dog også være områder, hvor detailregulering fortsat er nødvendig. Som eksempel kan nævnes krav til farve og nedgravningsdybde for gasledninger, der bevares for at undgå, at ledninger i jorden forveksles under eksempelvis gravearbejde.

Lovforslaget fastsætter de overordnede sikkerhedskrav og bemyndiger erhvervsministeren til at fastsætte de specifikke sikkerhedstekniske regler i nye bekendtgørelser. Det vil således primært være i forbindelse med udarbejdelsen af bekendtgørelserne, at reguleringen i praksis forenkles.

2.2. Kontrol baseret på data

2.2.1. Gældende ret

Med den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel, jf. lovbekendtgørelse nr. 556 af 2014, overvåger Sikkerhedsstyrelsen og gasleverandørerne den sikkerhedstekniske tilstand på gasområdet, jf. § 16 og § 23. Overvågningen indebærer opsamling af data og systematisk evaluering af gas-

ulykker, sikkerhedsmæssige farlige hændelser samt konstaterede produkt- og installationsfejl. Som kontrolmetode anvendes stikprøvekontrol i den sikkerhedstekniske overvågning. Gasleverandørernes kontroller planlægges og evalueres i samarbejde med Sikkerhedsstyrelsen på møder to gange årligt. De data, der er indsamlet i forbindelse med stikprøvekontrollen, er udelukkende baseret på installationstekniske fejl og mangler ved ensartede apparattyper. Der samkøres ikke data på tværs af apparaternes forskellige anvendelsesformer.

2.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

I lovforslaget skal begrebet kontrol forstås i en bred sammenhæng, hvorunder både tilsyn og markedsovervågning kan rummes. Kontrol kan således være både dokumentkontrol og tilsyn ude på stedet. Tilsyn ude på stedet kan være på både offentlige og private ejendomme og lokaliteter.

For at skabe en mere effektiv kontrol så ressourcerne anvendes der, hvor regelefterlevelsen er lav, eller risikoen er størst, lægger lovforslaget op til, at Sikkerhedsstyrelsens kontrol i højere grad end tidligere vil blive baseret på data. Ved at anvende en datadrevet risikomodel kan der skabes et objektivt vidensgrundlag for prioritering af Sikkerhedsstyrelsens kontrolaktiviteter samt vejlednings- og informationskampagner. Det vil bidrage til en mere effektiv og proportional kontrol, da Sikkerhedsstyrelsen får mulighed for at vurdere, hvilke kontrolforanstaltninger der er mest hensigtsmæssige at anvende på et givent område. På den måde sikres det, at det mindst indgribende retsmiddel anvendes.

Risiko som begreb er et udtryk for sammenhængen mellem sandsynlighed og konsekvens af en uønsket hændelse, hvor sandsynlighed eller hyppighed udtrykkes ved antallet af forekomster af en hændelse, og hvor konsekvensen af en uønsket handling er udtrykt ved den fare, som kan opstå for personer, husdyr og ejendom.

For at kunne skabe det bedst mulige risikobillede lægges der med lovforslaget op til, at Sikkerhedsstyrelsen får hjemmel til at foretage registersamkøring i kontroløjemed af oplysninger fra egne registre og offentligt tilgængelige oplysninger, der er indhentet hos andre offentlige myndigheder samt hjemmel til at indhente ikke-offentligt tilgængelige oplysninger fra andre offentlige myndigheder og godkendte gasdistributionsselskaber, der udfører kontrol efter § 24, for så vidt oplysningerne er indhentet som led i selskabernes udførelse af den sikkerhedstekniske overvågning.

Hjemlen til registersamkøring vil blive anvendt til at samkøre offentligt tilgængelige oplysninger fra andre myndigheder med Sikkerhedsstyrelsens egne oplysninger indsamlet i forbindelse med Sikkerhedsstyrelsens kontrolaktiviteter. Der vil være tale om offentligt tilgængelige oplysninger fra andre myndigheder, såsom oplysninger fra Det Centrale Virksomhedsregister (CVR), oplysninger fra Bygnings- og Boligregistret (BBR) samt oplysninger fra Fødevarestyrelsen og Arbejdstilsynets smileyordninger. Hermed får Sikkerhedsstyrelsen adgang til at anvende stamdata om virksomheder, bygninger og boliger i Danmark samt data fra kontrol-

besøg, hvor fokus blandt andet har været teknisk vedligehold.

Ved anvendelsen af en datadrevet risikomodel baseret på offentligt tilgængelige oplysninger og Sikkerhedsstyrelsens egne oplysninger kan der imidlertid være et behov for at kunne kvalificere risikobilledet yderligere ved at indhente ikke-offentligt tilgængelige oplysninger fra andre offentlige myndigheder. Det giver mulighed for at lave en helhedsbetragtet risikomodel på et stærkt datagrundlag, hvor oplysninger om anmeldelser, data fra den generelle markedsovervågning – herunder brugeradfærd, information om markedet, øvrige EU-medlemsstaters risikovurderinger og statistisk materiale om ulykker og skader – samt data fra de udførte tilsyn kan samles med datakilder fra andre offentlige myndigheder. Det vil gøre kontrollen på gasområdet mere fokuseret og målrettet og danne grundlag for yderligere besparelser på sigt.

En mere målrettet kontrol vil desuden betyde færre byrder for de virksomheder, der udfører arbejdet korrekt, idet kontrolindsatsen primært rettes derhen, hvor regelefterlevelsen er lav, eller hvor risikoen er størst. Indsamling af data kan berøre personoplysninger. Samkøring af oplysninger i Sikkerhedsstyrelsens datadrevne risikomodel vil ske under hensyntagen til databeskyttelseslovgivningens særlige regler om behandling af personoplysninger. Oplysningerne vil ikke blive anvendt på en måde, som kan føres tilbage til enkeltpersoner.

Som eksempel kan nævnes den situation, hvor Sikkerhedsstyrelsen har oplysninger om faren ved en bestemt gruppe af gasmateriel, men hvor det er uvist, hvor tilgængeligt det gasmateriel er på det danske marked. I en sådan situation vil oplysninger fra SKAT om antallet af importerede varer kunne være med til at præcisere Sikkerhedsstyrelsens risikovurdering. Der kunne også være tale om oplysninger fra Beredskabsstyrelsen om formodede brandårsager, brandplaceringer og skadede objekter, som kan kvalificere risikoen og give indikationer på effekten af gennemførte aktiviteter.

Det forudsættes i lovforslaget, at muligheden for at indhente og registersamkøre ikke-offentligt tilgængelige oplysninger alene skal anvendes i de tilfælde, hvor det er af væsentlig betydning for Sikkerhedsstyrelsens kontrol med gasanlæg, gasinstallationer og gasmateriel.

Der henvises til lovforslagets § 13.

2.3. Lovændringer som følge af gasapparatorfordningen

2.3.1. Gældende ret

Den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel indeholder i § 15, stk. 2, nr. 11, hjemmel til at fastsætte bestemmelser med henblik på at opfylde Danmarks forpligtelser i henhold til EU-retten. Hjemlen er anvendt til implementering af gasapparatdirektivet i det gældende gasreglement. Gasapparatforordningen ophæver gasapparatdirektivet. De bestemmelser i gasreglementet, der implementerer direktivet, skal derfor ophæves.

2.3.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Gasapparatforordningen trådte i kraft den 21. april 2016 og finder med enkelte undtagelser anvendelse fra den 21. april 2018. Gasapparatforordningen er direkte gældende og skal ikke implementeres i dansk ret.

Lovforslaget indeholder bestemmelser, der giver erhvervsministeren hjemmel til at fastsætte regler, der er nødvendige for at gennemføre Danmarks EU-retlige forpligtelser i henhold til gasapparatforordningen.

Gasapparatforordningens anvendelsesområde afspejler direktivets anvendelsesområde, og finder således anvendelse på gasapparater, som anvendes i husholdninger og erhvervslivet til en række bestemte formål, og på udstyr, der er konstrueret til at blive indbygget i gasapparaterne. Gasapparatforordningen indeholder de væsentlige krav til gasapparater, der har betydning for sikkerheden.

Gasapparatforordningen berører ikke muligheden for at fastsætte andre ikke produktrelaterede regler, herunder f.eks. regler om installation af gasapparater, uddannelse eller certificering af installatører, ibrugtagning og kontrol af gasapparater, ventilation og energimæssig ydeevne. Det betyder, at der på nationalt plan kan fastsættes regler, som anses for nødvendige for at sikre beskyttelsen af personer, husdyr og ejendom ved normal anvendelse af apparaterne, forudsat at reglerne ikke medfører ændringer af apparaterne.

For gasapparatforordningens anvendelse er det alene nødvendigt at foretage enkelte gennemførelsesforanstaltninger. Gasapparatforordningen indeholder herudover de nødvendige bestemmelser, der vil finde direkte anvendelse, herunder i form af forpligtelser for de erhvervsdrivende, procedurer for gasapparaternes overensstemmelse, regler for overensstemmelsesvurderingsorganer, overvågning, kontrol, beskyttelsesprocedurer og væsentlige sikkerhedskrav. Det er hensigten med bemyndigelsen i lovforslaget, at der foretages de nødvendige gennemførelsesforanstaltninger ved, at der i en bekendtgørelse fastsættes bestemmelser om udpegning af bemyndigede organer til overensstemmelsesvurdering af gasapparater, sprogkrav vedrørende anvisninger, sikkerhedsinformation og EU-overensstemmelseserklæringer samt sanktioner for overtrædelse af gasapparatforordningen.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Ved genetablering af hjemmel i elsikkerhedsloven til omkostningsdækning af test af elektrisk materiel omfattet af EU-regulering får Sikkerhedsstyrelsen mulighed for at få dækket sine udgifter til udførelse af test, når det elektriske materiel ikke er i overensstemmelse med reglerne.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget danner grundlag for mindre administrative lettelser for erhvervslivet og en styrket konkurrence på området for gasmateriel. Det forventes, at de nye bekendtgørelser, som udarbejdes på baggrund af dette lovforslag, vil ud-

gøre et mere moderniseret og forenklet regelgrundlag med en større fleksibilitet for virksomhederne samt at bekendtgørelserne vil indeholde yderligere byrdelettelser for virksomhederne.

Det betyder, at de administrative lettelser og øvrige erhvervsøkonomiske konsekvenser primært vil kunne beregnes i forbindelse med udarbejdelsen af de nye bekendtgørelser, der vil blive udstedt med hjemmel i lovforslaget. Sikkerhedsstyrelsen vurderer de nærmere konsekvenser for erhvervslivet i forbindelse med høring af de bekendtgørelser, der vil følge af lovforslaget.

4.1 Øvrige efterlevelseskonsekvenser

Lovforslaget danner grundlag for en mere risikobaseret tilsynsmodel. Den nye tilsynsmodel forventes på sigt at indebære færre byrder for de virksomheder, der udfører arbejdet korrekt, idet kontrolindsatsen primært vil blive rettet derhen, hvor der vurderes at være den største sikkerhedsmæssige risiko.

4.2 Administrative konsekvenser

Med den gældende regulering gælder et krav om national typegodkendelse (DG-godkendelse) af materiel, der ikke CE-godkendes efter gasapparatdirektivet. På nuværende tidspunkt er der ca. 400-500 DG-godkendelser. Det foreslås, at den nationale typegodkendelsesordning for gasmateriel, der ikke er omfattet af gasapparatforordningen, afskaffes. Afskaffelse af den nationale typegodkendelsesordning vil udgøre en mindre byrdelettelser for erhvervslivet. Herudover er der tale om en videreførelse af den gældende løsning i gasreglementet, som ikke vil medføre erhvervsøkonomiske konsekvenser.

Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER) har haft lovforslaget i høring. TER vurderer, at lovforslaget i sig selv medfører administrative konsekvenser under 4 mio. kr. årligt. De bliver derfor ikke kvantificeret yderligere.

5. De administrative konsekvenser for borgerne

Den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel indeholder i § 19, stk. 2, hjemmel til, at Sikkerhedsstyrelsen har, hvis der er formodet risiko for farlige gasinstallationer eller gasmateriel, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til offentlige og private ejendomme og lokaliteter, hvor der forhandles, oplagres eller benyttes gasinstallationer og gasmateriel. Sikkerhedsstyrelsen kan endvidere bemyndige et kontrolorgan til at have tilsvarende adgang.

Med lovforslagets § 14 foretages en mindre udvidelse af adgangen uden retskendelse. Efter § 14, stk. 1, har Sikkerhedsstyrelsen og gasdistributionsselskaber, jf. § 24, til enhver tid mod behørig legitimation og uden retskendelse adgang til offentlige og private ejendomme og lokaliteter for at føre en effektiv kontrol. Efter § 14, stk. 2, yder politiet om fornødent Sikkerhedsstyrelsen og gasdistributionsselskaber bistand til gennemførelse af kontrol efter § 14, stk. 1.

6. Miljømæssige konsekvenser og organisationer m.v.

Det vurderes, at lovforslaget ikke har miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Gasapparatudirektivets anvendelsesområde dækker ikke samtlige gasapparater og -udstyr (gasmateriel) på markedet, og undtaget er således apparater specielt konstrueret til brug i industrielle processer i industrielle anlæg. Med gasapparatorfordningen er der ikke tilsigtet en væsentlig ændring heraf, men anvendelsesområdet er yderligere specificeret. Af gasapparatorfordningen omfattes herefter normal anvendelse af gasapparater og -udstyr, der ikke er specielt konstrueret til brug i industrielle processer og anlæg, i luftfartøjer og på jernbaner, eller til forskningsformål. Det vil sige, at der stilles krav til almindeligt gasmateriel som gaskomfurer, -kedler og -grill. Derimod stilles der ikke krav til f.eks. bunsenbrændere, ukrudtsbrændere og slanger og regulatorer til gasflasker, medmindre regulatorer og flasker er en del af et gasapparat.

Det gældende gasreglement, der implementerer gasapparatudirektivet, fastsætter krav til både gasmateriel, der er omfattet af gasapparatudirektivet, og gasmateriel, der ikke er omfattet af gasapparatudirektivet. Kravene til gasmateriel, der ikke er omfattet af gasapparatudirektivet, er indført for at sikre ensartede sikkerhedskrav på tværs af alle gasapparater og -udstyr. På den baggrund anvendes den fælles nationale betegnelse gasmateriel om alle gasapparater og -udstyr, uanset om materiellet er omfattet af EU-regulering. Samtidigt har Danmark en national typegodkendelsesordning (DG-godkendelse), der indebærer, at en tredjepart (Dansk Brand- og sikringsteknisk Institut) produktionsovervåger og tester gasmateriel for at kontrollere, at sikkerhedskravene er opfyldt. Samlet set er der dermed tale om en procedure, der svarer til det gældende gasapparatudirektiv og den tilhørende CE-mærkning.

Det foreslås, at der i en gasmaterielbekendtgørelse til gas-sikkerhedsloven fastsættes krav svarende til de væsentlige sikkerhedskrav i gasapparatorfordningen for ikke-harmoniseret gasmateriel, så der gælder de samme krav til alt gasmateriel, uanset om det er omfattet af EU-regulering, ligesom det er tilfældet i dag med implementeringen af gasapparatudirektivet. Samtidig lægges der op til at fjerne den nationale typegodkendelsesordning, som er en særordning, der besværliggør adgangen til det danske marked for udenlandske virksomheder.

Det er vurderingen, at lovbestemte sikkerhedskrav, der svarer til gasapparatorfordningens, er den mindst byrdefulde løsning for erhvervslivet, idet der grundlæggende er tale om en videreførelse af den gældende løsning i gasreglementet. Mangel på national lovgivning baseret på de europæiske standarder vil betyde, at erhvervslivet i stedet skal redegøre for det ikke-omfattede gasmateriels sikkerhed gennem særskilte tests og dokumentation, og at dette vil være mere byrdefuldt end at leve op til de krav, der også gælder for det omfattede gasmateriel.

Den foreslåede løsning efterspørges af erhvervslivet, fordi klare, ensartede krav på tværs af alt gasmateriel gør det lettere at vurdere, om gasmateriellet er sikkert, uanset om det er omfattet af gasapparatorfordningen.

Løsningen med ensartede sikkerhedskrav for alt gasmateriel er en videreførelse uden erhvervsøkonomiske konsekvenser. Afskaffelse af den nationale typegodkendelsesordning vil dog udgøre en mindre byrdelettelse for erhvervslivet.

Gasapparatorfordningen finder endelig anvendelse den 21. april 2018. Der lægges derfor op til, at lovforslaget og de tilhørende bekendtgørelser ligeledes træder i kraft den 21. april 2018.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 8. september til den 6. oktober 2017 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer:

Advokatrådet, Arbejdsgiverne, Arbejdstilsynet, Beredskabsstyrelsen, Blik- og Rørarbejderforbundet, Boligselskabernes Landsforening, Bureau Veritas, Byggeriets Kvalitetskontrol, Cerfidan, Cphbusiness, DANAK, Dancert, Dansk Brand- og sikringsteknisk Institut, Dansk Byggeri, Dansk Energi, Dansk Energi Brancheorganisation, Dansk Erhverv, Dansk Fjernvarme, Dansk Gas Distribution, Dansk Gasteknisk Center, Dansk Industri, Dansk Metal, Dansk Standard, Danske Advokater, Datatilsynet, DBI Certification, Den Jyske Håndværkerskole, Det Norske Veritas Business Assurance Danmark, Digitaliseringsstyrelsen, Energi- og olieforum, Energinet.dk, Energistyrelsen, Energitilsynet, Erhvervsakademi Dania, Erhvervsakademi Kolding, Erhvervsakademi MidtVest, Erhvervsakademi Sjælland, Erhvervsakademi Sydvest, Erhvervsakademi Aarhus, Erhvervsakademiet Lillebælt, Erhvervsstyrelsen, EUC NORD, EUC Nordvestsjælland, EUC Sjælland, EUC Syd, Finanstilsynet, Forbrugerrådet Tænk, Force Certification, Foreningen af rådgivende ingeniører, Foreningen Biogasbranchen, Foreningen Danske Kraftvarmeværker, Forsikring og Pension, Fredericia Maskinmesterskole, Frederiksberg Forsyning, Færøernes Landsstyre, Grønlands Hjemmestyre, Herningsholm Erhvervsskole, HMN GasNet P/S, HOFOR A/S, Ingeniørforeningen i Danmark, Inspecta Denmark, Intertek Danmark, Klee gas - A. K. Varmeteknik ApS, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Kosan Gas A/S, Kuwait Petroleum Danmark A/S, Københavns Erhvervsakademi, LDM Kvalitets- og miljørådgivning ApS, Learnmark, LRQA Danmark, Maskinmestrenes Forening, Miljøstyrelsen, Naturstyrelsen, NGF Nature Energy, Parcelhusejernes Landsforening, Partnerskab for brint og brændselsceller, Patent- og Varemærkestyrelsen, Primagaz Danmark A/S, Producers of Compressed Gases (PCG), Q-Kontrol, Rigspolitichefen, Rådet for EL- og Gasteknisk Sikkerhed, Statens Byggeforskningsinstitut, Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte, Syddansk Erhvervsskole, Søfartsstyrelsen, Tech College Aalborg, Technical Education Copenhagen, TEKNIQ, TEKNIQ Kvalitet ApS, Teknologisk Institut, Teknologisk Instituts Kontrolinstans, Trafik-, Bygge- og Boligstyrelsen, TÜV

Nord Danmark, UL International Demko A/S, University College Nordjylland, Viking Energi, Aalborg Gas, Aarhus Maskinmesterskole og Aarhus Tech.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ Mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/ Merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ved genetablering af hjemmel til omkostningsdækning af test af elektrisk materiel omfattet af EU-regulering får Sikkerhedsstyrelsen mulighed for at få dækket sine udgifter til udførelse af test.	
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Der forventes samlet set at være positive økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, som er under bagatelgrænsen på 10 mio. kr.	Der forventes samlet set ikke at være økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Det forventes samlet set at være administrative lettelser for erhvervslivet under bagatelgrænsen på 4 mio. kr.	Der forventes samlet set ikke at være negative administrative konsekvenser for erhvervslivet.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Med lovforslagets § 14, stk. 1, har Sikkerhedsstyrelsen og gasdistributionselskaber, jf. § 24, til enhver tid mod behørig legitimation og uden retskendelse adgang til offentlige og private ejendomme og lokaliteter for at føre en effektiv kontrol.
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU- retten	Lovforslaget bemyndiger erhvervsministeren til at fastsætte krav svarende til de væsentlige sikkerhedskrav i gasapparatorfordningen for ikke-harmoniseret gasmateriel, så der gælder de samme krav til alt gasmateriel, uanset om det er omfattet af EU-regulering.	
Overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtelser (sæt X)	JA X	NEJ

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Det fremgår af § 2 i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel, at loven finder anvendelse på alle former for gasinstallationer, hvor der anvendes bygas, naturgas, flaskegas eller lignende brændbare gasser til anvendelse i husholdning, erhverv, kraftvarmeanlæg, industri m.m. Gasinstallationer regnes fra og med tilslutning til distributionsledninger (hovedledning) eller forsyningsanlæg og omfatter stik- og husledninger samt gasmateriel, herunder apparater og disses ventilations- og aftrækssystemer. Endvidere finder loven anvendelse på produktionsanlæg, distributionsledninger og øvrige anlæg til forsyning af gas til de i nr. 1 nævnte

gasinstallationer, medmindre gassikkerheden ved disse anlæg er omfattet af lov om arbejdsmiljø.

Siden tilblivelsen af den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel har gassektoren været under udvikling. Det indebærer, at f.eks. gastyper som brint og biogas anvendes på nye måder som eksempelvis nye former for gasanlæg som brintfyldestationer til forsyning af biler og bunkeranlæg til forsyning af skibe.

Ud fra ønsket om at modernisere og forenkle reguleringen på gasområdet, foreslås det, at lovens anvendelsesområde præciseres gennem en mere tydelig og enkel inddeling i anvendelsesområdet.

Det foreslås i *stk. 1*, at loven gælder for gasanlæg, gasinstallationer og gasmateriel.

Det fremgår af bemærkningerne til § 2 i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel, jf. Folketingstidende

1999-2000, tillæg A, side 2137, at samtlige af lovens regler gælder uanset gasart.

Det foreslås i *stk. 2*, at loven endvidere gælder for gas, der indgår ved brug af gasanlæg, gasinstallationer og gasmateriel. Sikkerhedsstyrelsen vurderer, at det er hensigtsmæssigt at tydeliggøre, at lovforslaget ligeledes gælder for gas.

Med lovforslaget er der ikke tilsigtet en ændring af gældende ret. Loven gælder derfor for gas, der indgår ved brug af gasanlæg, gasinstallationer og gasmateriel, uanset hvilken gasart der er tale om.

Det fremgår af definitionerne i lovforslagets § 2, nr. 1-4, hvad der forstås ved gas, gasanlæg, gasinstallationer og gasmateriel.

I § 3 i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel fastsættes det, at loven ikke finder anvendelse på gas-, vand- og afløbsinstallationer om bord på skibe samt gasinstallationer til fremdrift eller opvarmning af køretøjer.

Det foreslås i *stk. 3*, at loven ikke gælder for gasinstallationer om bord på skibe, offshore gasanlæg og for gasinstallationer til fremdrift af transportmidler eller opvarmning af køretøjer.

Med bestemmelsen foretages en mindre præcisering af, at lovforslaget ikke finder anvendelse for offshore gasanlæg eller for gasinstallationer til fremdrift af transportmidler. Dog finder loven anvendelse for kvaliteten af den gas, der anvendes til fremdrift af transportmidler.

Lovforslaget omfatter gasinstallationer i køretøjer inklusiv autocampere, lastvogne, busser m.v., der anvendes til kogebrug, køleskabe og lignende og opvarmningsanlæg i campingvogne. Opvarmningsanlæg i køretøjer, bortset fra campingvogne, er undtaget, da de er beregnet til drift under kørsel og dermed reguleret af særlige bestemmelser i EU-retten, der er implementeret i færdselsloven. Gasinstallationer i skibe er undtaget fra lovforslaget, da skibe er reguleret af lov om sikkerhed til søs. Undtagelsen for skibe gælder ikke for husbåde. Det betyder, at gasinstallationer på husbåde er omfattet af lovforslaget.

Det foreslås i *stk. 4*, at loven ikke gælder for distributionsledninger til forsyning af naturgas eller bionaturgas eller transmissionsledninger til naturgas. Loven gælder dog for kvaliteten af den gas, der føres i disse ledninger.

Bestemmelsen er en præcisering af lovens anvendelsesområde, da denne type ledninger ikke hører under Sikkerhedsstyrelsens ressort.

Til § 2

I den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel er det alene begreberne gasleverandør og gasmateriel, der er defineret, jf. § 2, stk. 2 og 3.

Med henblik på at overskueliggøre og præcisere lovens anvendelsesområde foreslås en ny bestemmelse, der definerer lovforslagets mest centrale begreber.

Det foreslås i *nr. 1*, at der ved gas i denne lov forstås flaskegas, naturgas, biogas, bygas og brint eller tilsvarende brændbare gasser i luftformig eller flydende tilstand, som

indgår ved brug af gasanlæg, eller som er beregnet til anvendelse i gasinstallationer. De i nr. 1 nævnte gastyper udgør hovedbestanddelen af gasarternes kemiske sammensætning. Derudover kan der forekomme andre indholdsstoffer i gaserne som ethan, kuldioxid og pentan og andre gasarter. Det er dog ikke gassens sammensætning, der er afgørende for, om gassen er omfattet af lovens anvendelsesområde, men derimod gassens anvendelse i forbindelse med gasanlæg og gasinstallationer.

Det foreslås som noget nyt i *nr. 2*, at der ved gasanlæg i denne lov forstås anlæg, der anvendes til produktion, forsyning, udvinding, opgradering, blanding eller påfyldning af gas. Til gasanlæg hører også stik- og distributionsledninger, men ikke distributionsledninger til forsyning af naturgas eller bionaturgas.

Alle former for anlæg, der producerer, forsyner, udvinder, opgraderer, blander eller påfylder gas, vil være omfattet af lovforslaget. Gasanlæg omfatter f.eks. biogasproduktionsanlæg, opgraderingsanlæg til bionaturgas, affaldsdeponeringsanlæg, forgasningsanlæg, metaniseringsanlæg, brintfyldestationer, flaskegasfyldestationer, LNG-anlæg på land, gasblande-anlæg m.v. Som følge af den teknologiske udvikling kan der fremkomme flere anlægstyper, som vil blive omfattet af lovforslagets anvendelsesområde.

Gasinstallationer defineres ikke i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel. Dog fremgår det af § 2, stk. 1, nr. 1, i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel, at loven finder anvendelse på alle former for gasinstallationer, hvor der anvendes bygas, flaskegas eller lignende brændbare gasser til anvendelse i husholdning, erhverv, kraftvarmeanlæg, industri m.m.

Med henblik på at klarlægge begrebet og modernisere sproget i loven foreslås det i *nr. 3*, at der ved gasinstallation i denne lov forstås enhver form for installation, hvor der anvendes gas. Gasinstallationer regnes fra gasbeholderens tilslutning eller fra første indføring i en bygning og omfatter rørledninger samt gasmateriel, herunder dettes ventilations- og aftrækssystemer.

Gasinstallationer i alle private og offentlige bygninger omfattes af loven. Det gælder installationer i både beboelsejendomme, erhvervsjendomme, industri og kraftvarmeverker. Grænsen mellem anlæg og installation vil normalt være, hvor trykket reduceres til forsyning af installationen, hvilket ofte vil være ved indføring i en bygning eller anden konstruktion, hvor installationen er placeret. Ligeledes er midlertidige flaskegasinstallationer i forbindelse med musikfestivaler, dyrskuer, festpladser, markeder og lignende, omfattet af definitionen.

Det fremgår af § 2, stk. 3, i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel, at der ved gasmateriel forstås installationskomponenter, maskiner og apparater inkl. disses ventilations- og aftrækssystemer, der indgår i eller er beregnet til at indgå i gasinstallationer.

Med henblik på at klarlægge begrebet gasmateriel og modernisere sproget i loven foreslås det, at begrebet gasmateriel i *nr. 4*, defineres som materiel af enhver art, der indgår i

eller er beregnet til at indgå i gasanlæg eller gasinstallationer.

Gasmateriel omfatter både apparater og komponenter i gasanlæg og gasinstallationer med gasteknisk funktion og komponenter, der er beregnet til opbygningen af gasanlæg og gasinstallationer. Det vil f.eks. sige alle dele fra gaskomfurer over gasrør, fittings og regulatorer til aftræk til kedlen, der anvendes til opvarmning.

Det fremgår af § 2, stk. 2, i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel, at der ved gasleverandør forstås den virksomhed, der ejer eller vedligeholder gasforsynings-systemet, og som distribuerer gas til installationer.

Anvendelse af begrebet »gasleverandører« kan give anledning til misforståelser, da det i loven anvendte begreb »gasleverandører« i daglig tale omtales som »gasdistributions-selskab«. Ligeledes anvendes begrebet »gasleverandør« i samfundet ofte om den virksomhed, der handler med gas. Sikkerhedsstyrelsen vurderer derfor, at det er hensigtsmæssigt at erstatte begrebet »gasleverandører« med begrebet »gasdistributions-selskab«, uden at det ændrer den indholdsmæssige betydning heraf.

Det foreslås i nr. 5, at der ved gasdistributions-selskaber i denne lov forstås en virksomhed, der ejer eller vedligeholder gasforsynings-systemet, og som distribuerer gas til gasinstallationer, og som er godkendt af Sikkerhedsstyrelsen. Virksomheder, der fylder gastanke og fylder og distribuerer gasflasker i henhold til denne lov, betragtes også som gasdistributions-selskaber.

Til § 3

Det fremgår af § 1 i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel, at loven skal sikre og opretholde et acceptabelt sikkerhedsniveau for gasinstallationer af hensyn til sikkerheden for personer og beskyttelse mod tab af værdier.

Det foreslås, at en ny bestemmelse fastsætter et generelt sikkerhedskrav til, hvordan gasanlæg og gasinstallationer skal udføres og drives. Det skal sikre, at alle gasanlæg og gasinstallationer er sikre, hvorfor kravet er bredt formuleret.

I § 3 foreslås det fastsat, at gasanlæg og gasinstallationer skal være udført og drives på en sådan måde, at de ikke frembyder fare for personer, husdyr eller ejendom.

Ved udført forstås, at gasanlæg og gasinstallationer skal være designet, opbygget og færdiggjort i overensstemmelse med gasanlæggets eller gasinstallationens anvendelsesformål. Ved drives forstås, at gasanlæg og gasinstallationer skal driftes på forsvarlig vis og være tilstrækkeligt vedligeholdt til enhver tid.

Fare ved gasanlæg og gasinstallationer kan opstå i situationer, hvor der er risiko for forgiftning, eksplosion og brand. Risiko for brand eller eksplosion kan opstå ved udslip af brandbar gas i et gasanlæg eller gasinstallation. Hvor der sker udslip af røggasser, efter at gassen er forbrændt, kan der opstå en risiko for kulilteforgiftning, hvilket kan medføre varige skader eller dødsfald.

Med bestemmelserne i § 5, stk. 1, nr. 1 og 2, bemyndiges erhvervsministeren til at fastsætte regler om udførelse, drift og vedligehold af gasanlæg og gasinstallationer. § 5, stk. 1, nr. 1 og 2, vil blive anvendt til at udarbejde bekendtgørelser med regler om gasanlæg og gasinstallationer, herunder om overensstemmelse med det generelle sikkerhedskrav i lovforslagets § 3.

Til § 4

Det fremgår af § 1 i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel, at loven skal sikre og opretholde et acceptabelt sikkerhedsniveau for gasinstallationer af hensyn til sikkerheden for personer og beskyttelse mod tab af værdier. Endvidere fremgår det af afsnit C-2 i gasreglementet, at gasmateriel skal være konstrueret og fremstillet således, at det kan anvendes sikkert, og ved normal anvendelse ikke frembyder fare for mennesker, husdyr og ejendom.

Det foreslås i § 4, at gasmateriel, der ikke er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/426 om apparater, der forbrænder gasformigt brændstof og om ophævelse af direktiv 2009/142/EF, skal være fremstillet på en sådan måde, at det ved korrekt installation, vedligeholdelse og anvendelse i overensstemmelse med sit formål under forudseelige forhold, ikke frembyder fare for personer, husdyr eller ejendom.

Det skal sikre, at der gælder de samme krav til alt gasmateriel. Klare, ensartede krav på tværs af alt gasmateriel gør det lettere at vurdere, om gasmateriel er sikkert, uanset om det er omfattet af gasapparatforordningen. Samtidigt er det vurderingen, at lovbestemte sikkerhedskrav, der svarer til gasapparatforordningens, er mindre byrdefulde for erhvervs-livet end et alternativ, hvor der kun er et generelt produkt-sikkerhedskrav. Gasmateriellet skal være fremstillet enten til den brug, som fremgår af gasmateriellets mærkning, eller den anvendelse, som gasmateriellets design eller konstruktion bestemmer.

Kravene til gasmateriel, der ikke er omfattet af gasapparatforordningen, vil blive fastsat i en ny gasmaterielbekendtgørelse i medfør af lovforslagets § 5, stk. 1, nr. 3. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 5.

Til § 5

I henhold til § 15, stk. 1, i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel kan erhvervsministeren fastsætte bestemmelser for gasinstallationer (gasreglementet) samt for gasproduktionsanlæg, distributionsledninger og øvrige gasforsynings-systemer, medmindre gassikkerheden ved disse anlæg er omfattet af særlige bestemmelser udstedt i medfør af lov om arbejdsmiljø. Herunder kan der fastsættes krav til gasmateriel, der indgår i gasinstallationer og gasmateriel.

I § 15, stk. 2, i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel fastsættes detaljerede bemyndigelsesbestemmelser. Disse bemyndigelser er anvendt til at udstede 11 reglementer af gasreglementet. Overordnet er gasreglementet inddelt i 3 afsnit - afsnit A, B og C. I afsnit A er de generelle krav til installationer beskrevet. Afsnit B er krav til særlige

installationsløsninger og består af i alt 5 reglementer. Slutligt omhandler afsnit C krav til gasmateriel, herunder implementering af gasapparatdirektivet, krav til enhedsverificering af specielle installationsløsninger, krav til gaskvaliteter og krav til godkendte gasleverandører. Afsnit C indeholder 5 reglementer.

Ud fra ønsket om at modernisere og forenkle reguleringen på gasområdet foreslås en ny overskuelig struktur for bemyndigelsesbestemmelserne.

Som omtalt i afsnit 1 i de almindelige bemærkninger er det hensigten, at der skal udarbejdes en række nye bekendtgørelser om sikkerhedstekniske krav for gasanlæg, gasinstallationer og gasmateriel. Det er hensigten, at bemyndigelsen i stk. 1, nr. 1-5, vil blive anvendt til udmøntning af nye bekendtgørelser som erstatning for det gældende gasreglement. Disse vil i udgangspunktet komme til at bestå af fem bekendtgørelser om gasanlæg, gasinstallationer, gasmateriel, gasdistributionselskaber og gaskvalitet.

Det foreslås i *nr. 1*, at erhvervsministeren kan fastsætte regler for udførelse, drift og vedligehold af gasanlæg.

Bemyndigelsen tænkes anvendt til at fastsætte nærmere regler om gasanlæg. Reglerne skal uddybe sikkerhedskravet i lovforslagets § 3. Bekendtgørelsen skal indeholde tekniske krav til, hvordan et gasanlæg skal udføres. Foruden regler om udførelse tænkes bemyndigelsen blandt andet anvendt til at fastsætte regler om anlæggets anmeldelse, godkendelse, afprøvning, kontrol, drift og vedligehold, herunder service. Bekendtgørelsen vil omfatte en bred vifte af anlæg fra store gasproducerende anlæg til de små stikledninger, der går fra distributionsledningen i vejen til den enkelte forbrugers installation.

Det foreslås i *nr. 2*, at erhvervsministeren kan fastsætte regler for udførelse, drift og vedligehold af gasinstallationer.

Bemyndigelsen tænkes anvendt til at fastsætte nærmere regler om gasinstallationer. Reglerne skal uddybe sikkerhedskravet i lovforslagets § 3. Bekendtgørelsen skal indeholde tekniske krav til, hvordan gasinstallationer skal udføres. Foruden regler om udførelse tænkes bemyndigelsen blandt andet anvendt til at fastsætte regler om installationers anmeldelse, godkendelse, afprøvning, kontrol, drift og vedligehold, herunder service, og om nedtagning af installationer. Bekendtgørelsen vil favne alle typer af gasinstallationer fra den helt simple installation, som består af en gasflaske og en gasgrill, over parcelhusejerens kedel til opvarmning til store procesinstallationer, der anvendes i industrien.

Det foreslås i *nr. 3*, at erhvervsministeren kan fastsætte regler for gasmateriel, der ikke er omfattet af Europa-Parlamentets Rådets forordning (EU) 2016/426 om apparater, der forbrænder gasformigt brændstof og om ophævelse af direktiv 2009/142/EF.

Bemyndigelsen tænkes blandt andet anvendt til at fastsætte nærmere regler, der uddyber sikkerhedskravet i lovforslagets § 4. Det er hensigten, at kravene til gasmateriel, der ikke er omfattet af forordningen, vil blive fastsat i en ny bekendtgørelse, hvori de væsentlige sikkerhedskrav i videst muligt omfang vil være de samme som de sikkerhedskrav,

der stilles til gasmateriel, som er omfattet af gasapparatforordningen.

Der henvises til afsnit 7 i de almindelige bemærkninger.

Det fremgår af § 15, stk. 2, nr. 8, i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel, at der i gasreglementet kan fastsættes bestemmelser om godkendelse af og tilsyn med gasleverandørerne og disses sikkerhedsarbejde, herunder tilsyn med de gasinstallationer, hvortil levering sker, samt bestemmelser om tilbagekaldelser af godkendelse. Hjemlen har været anvendt til at fastsætte regler i gasreglementets afsnit C-10.

Det foreslås i *nr. 4*, at erhvervsministeren kan fastsætte regler for godkendelse af og forpligtelser for gasdistributionselskaber.

Det er hensigten, at bemyndigelsen skal udmøntes i en bekendtgørelse, der fastsætter regler for godkendelse af gasdistributionselskaberne og deres forpligtelser. Reglerne vil i et vist omfang svare til de gældende regler i gasreglementets afsnit C-10, hvori der stilles krav til eksempelvis driftovervågning og driftopgaver. Endvidere vil bekendtgørelsen fastsætte krav til udførelse af kontrol efter lovforslagets § 24, stk. 1, og hvordan gasdistributionselskaberne skal levere oplysninger til Sikkerhedsstyrelsen, som de har indhentet i medfør af § 12, stk. 2, 2. pkt. Som følge af modernisering og regelforenklning af gasområdet vil der være enkelte justeringer af gasdistributionselskabernes forpligtelser f.eks. i forbindelse med tilrettelæggelse og udførelse af tilsyn.

I henhold til § 15, stk. 2, nr. 9, i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel kan der i gasreglementet fastsættes bestemmelser om gaskvalitet.

Det foreslås i *nr. 5*, at erhvervsministeren kan fastsætte regler for gaskvaliteter.

Det er hensigten, at bemyndigelsen skal udmøntes i en bekendtgørelse, der fastsætter regler om kvaliteten af brændbare gasser, som omfattet af lovforslagets § 1. Desuden vil bekendtgørelsen fastsætte regler for indholdet af forskellige kemiske stoffer i gassen samt for kontrollen med, at gaskvaliteterne overholdes.

Det foreslås som noget nyt i *stk. 2*, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om dokumentation for udførelse og drift af gasanlæg, gasinstallationer og gasmateriel samt dokumentation for opfyldelse af regler for gasdistributionselskaber og opfyldelse af regler om gaskvalitet.

Det vil være nødvendigt at fastsætte regler om et sådant dokumentationskrav i tilfælde, hvor de nye bekendtgørelser giver fleksible muligheder for f.eks. at udforme et anlæg eller en installation efter europæiske eller internationalt anerkendte standarder eller på andre måder, der lever op til de grundlæggende sikkerhedskrav. Dokumentationen kan eksempelvis være tegninger, beregninger, testresultater eller lignende, der kan dokumentere overholdelsen af sikkerhedskravene. Sikkerhedsstyrelsen har til hensigt at udvikle et elektronisk indberetningssystem, hvor dokumentationen kan indberettes af virksomheden.

I henhold til § 15, stk. 2, nr. 6, i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel kan der fastsættes bestemmelser om tilladelse til at udføre særlige arbejder på gasinstallationer og gasmateriel på grundlag af en særlig uddannelsesmæssig kompetence, herunder bestemmelser om hvorledes sådanne tilladelser kan frakendes. Derudover fremgår det af § 15, stk. 2, nr. 3, i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel, at der i gasreglementet kan fastsættes bestemmelser om uddannelseskrav til opstart, indregulering og servicering af gasforbrugende anlæg.

Det foreslås i *stk. 3*, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om særlige uddannelsesmæssige kompetencekrav for udførelse af visse typer af arbejder på gasanlæg og gasinstallationer.

Med henblik på at modernisere og forenkle gasreguleringen foreslås det med *stk. 3*, at de to ovennævnte bemyndigelser i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel sammenfattes i én bestemmelse, der kan rumme begge bemyndigelser.

Det foreslås, at erhvervsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om uddannelsesmæssige kompetencekrav for udførelse af visse typer af arbejder på gasanlæg og gasinstallationer, herunder til opstart, indregulering, servicering og svejsning af rør og ledninger. Gasmateriel er omfattet af bestemmelsen i det omfang, at gasmateriellet udgør en del af gasanlægget eller gasinstallationen f.eks. ved idriftsættelse af et apparat, der skal indreguleres af en person med et b-certifikat.

I henhold til § 15, stk. 2, nr. 11, i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel kan der i gasreglementet fastsættes bestemmelser med henblik på at opfylde Danmarks forpligtelser i henhold til EU-retten vedrørende krav til gasinstallationer.

Bemyndigelsen har været anvendt til at implementere Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/142/EF af 30. november 2009 om gasapparater.

Det foreslås i *stk. 4*, at erhvervsministeren kan fastsætte regler, der er nødvendige for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/426 om apparater, der forbrænder gasformigt brændstof og om ophævelse af direktiv 2009/14/EF.

Det er hensigten, at bemyndigelsen skal udmøntes i en bekendtgørelse, som skal indeholde regler om udpegning af bemyndigede organer, sprogkrav til installationsanvisninger og sikkerhedsinformationer, der ledsager et gasapparat samt EU-overensstemmelseserklæring. Desuden skal bekendtgørelsen indeholde de nødvendige straffebestemmelser til håndhævelse af forordningen i Danmark.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.3. i de almindelige bemærkninger.

Til § 6

Efter § 15, stk. 3, i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel kan Sikkerhedsstyrelsen ved særlige forhold dispensere fra bestemmelserne i gasreglementet. Bestemmelsen har eksempelvis været anvendt, hvor særlige instal-

lationsløsninger ikke kan efterleve alle gældende regler. Når der ved udførelse af sådanne installationer kan opnås det nødvendige sikkerhedsniveau på anden vis, har der været grundlag for at dispensere fra de tekniske regler.

Det foreslås i *stk. 1*, at Sikkerhedsstyrelsen i særlige tilfælde kan dispensere fra krav i regler fastsat i medfør af § 5. Sikkerhedsstyrelsen kan fastsætte vilkår for dispensationen. Særlige tilfælde, der kan begrunde en dispensation, kan f.eks. være ny teknologi eller alternative løsninger, som reglerne ikke tager højde for.

Dispensationsansøgninger behandles altid efter udarbejdelse af en risikovurdering og vurderes konkret og individuelt. For at kunne behandle en ansøgning om dispensation skal ansøger oplyse om de faktiske omstændigheder, f.eks. installationens udførelsestidspunkt, anvendelse, udbredelse, antal tilslutningssteder, pladsforhold, placering i forhold til omgivelser osv. Derudover bør ansøgningen indeholde begrundelsen, f.eks. hvorfor det ikke er muligt at udføre installationen i overensstemmelse med gældende regler, hvad der er foretaget for at nå et tilsvarende sikkerhedsniveau samt en eventuel tidshorison. Andre relevante oplysninger kan være fotos eller tegninger.

En dispensation kan enten være tidsbegrænset eller permanent. En tidsbegrænset dispensation gives normalt, hvis det ikke er muligt at opfylde installationsbestemmelserne inden for en given tidsfrist. En permanent dispensation gives typisk, hvis det ikke er muligt eller hensigtsmæssigt at opfylde installationsbestemmelserne.

Der kan i forbindelse med, at dispensationen gives, stilles vilkår for dispensationen. Det kan f.eks. være afstandskrav, placering af materiel eller supplerende sikkerhedskomponenter. Det er Sikkerhedsstyrelsen, der vurderer, om der skal stilles vilkår som betingelse for, at dispensation kan gives.

Det bemærkes, at Sikkerhedsstyrelsen kun kan dispensere fra regler udstedt i medfør af § 5 og ikke fra anerkendte standarder.

Efter § 15, stk. 3, i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel kan Sikkerhedsstyrelsen stille særlige krav, ud over hvad der er bestemt i gasreglementet.

Det foreslås i *stk. 2*, at Sikkerhedsstyrelsen i særlige tilfælde, hvis forholdene gør det nødvendigt, kan stille sikkerhedskrav, som afviger fra krav i regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1-3.

Det foreslåede *stk. 2* giver mulighed for at stille sikkerhedskrav til både gasanlæg, gasinstallationer og gasmateriel, hvor reglerne fastsat i medfør af § 5 ikke er tilstrækkelig til at opfylde de generelle sikkerhedskrav i forslaget §§ 3 og 4. Det kan være krav om ekstra sikkerhed f.eks. i form af sikkerhedsventiler, detektorer eller kuliltemålere.

Der kan kun stilles sikkerhedskrav i konkrete tilfælde og ikke for at løse generelle problemstillinger, der skal løses via generelle forskrifter.

For at kunne stille sikkerhedskrav, der afviger fra regler fastsat i medfør af § 5, skal Sikkerhedsstyrelsen udarbejde

en risikovurdering, der kan klarlægge årsagen til, at det er nødvendigt at fastsætte sikkerhedskrav.

Til § 7

Det foreslås som noget nyt i *stk. 1*, at den, der udfører eller driver gasanlæg eller gasinstallationer, skal følge regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 1, 2, 4 og 5, og at hvis der i regler fastsat i medfør heraf er henvist til anerkendte standarder, anses sikkerhedskravet i § 3 for opfyldt, hvis de fastsatte regler og de anerkendte standarder, som reglerne henviser til, er fulgt.

Det foreslås som noget nyt i *stk. 2*, at hvis anerkendte standarder som nævnt i *stk. 1* ikke anvendes eller kun anvendes delvist, skal det kunne dokumenteres på hvilken måde, sikkerhedskravet i § 3 er opfyldt. Dokumentationen skal foreligge på dansk eller engelsk.

Stk. 2 indeholder et princip om frivillig anvendelse af anerkendte standarder. Det vil sige, at den, der udfører eller driver gasanlæg eller gasinstallationer ikke skal være bundet til at anvende de anerkendte standarder, der er henvist til i regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 1, 2, 4 og 5.

Dermed skabes der en valgfrihed i forbindelse med udførelse eller drift af gasanlæg og gasinstallationer for f.eks. den enkelte projekterende og udførende virksomhed. Det betyder, at f.eks. en vvs-installatørvirksomhed kan vælge at udforme en installation efter de regler, der er fastsat i bekendtgørelser udstedt i medfør af § 5 og de anerkendte standarder, der er henvist til i disse bekendtgørelser og dermed leve op til sikkerhedskravet i lovforslagets § 3. Fremfor at anvende de anerkendte standarder, der er henvist til i regler fastsat i medfør af § 5, kan vvs-installatørvirksomheden vælge en alternativ løsning, der giver et sikkerhedsniveau, som ikke frembyder fare for personer, husdyr eller ejendom.

Gasinstallationen eller gasanlægget skal have mindst samme sikkerhedsniveau, som den ville have, hvis den var udført efter de anerkendte standarder, der er henvist til i regler fastsat i medfør af § 5. En forudsætning for denne fleksibilitet i valg af installationsløsninger er, at den udførende virksomhed dokumenterer, at sikkerhedskravet i § 3 er opfyldt. Denne dokumentation vil skulle indberettes i det digitale indberetningssystem, som Sikkerhedsstyrelsen har til hensigt at udvikle i forbindelse med implementeringen af det nye regelsæt.

Det foreslås endvidere i *stk. 2*, at dokumentationen skal være på dansk eller engelsk. Baggrunden herfor er Sikkerhedsstyrelsens mulighed for at kunne føre kontrol på baggrund af de indberettede oplysninger, hvilket kræver, at dokumentationen foreligger på et forståeligt sprog. Derudover kan installationsejeren have brug for at kunne anvende dokumentationen ved fremtidigt arbejde på gasanlægget eller gasinstallationen, hvilket begrunder kravet om, at dokumentationen er på enten dansk eller engelsk.

Det foreslås i *stk. 3*, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om dokumentation efter *stk. 2*. Det er hensigten, at bemyndigelsen blandt andet vil blive anvendt til at fastsætte regler om, hvilken teknisk dokumentation, der skal udarbej-

des for at dokumentere, at sikkerhedskravet er opfyldt i tilfælde, hvor der ikke anvendes de anerkendte standarder, der er henvist til i regler fastsat i medfør af § 5.

Den påkrævede dokumentation kan f.eks. være tegninger, testresultater, beregninger og anden dokumentation for, at installationen lever op til sikkerhedskravet.

Dokumentationskravene vil fremgå af bekendtgørelserne, der udstedes i medfør af denne lov.

Til § 8

Som noget nyt foreslås det i *stk. 1*, at den, der fremstiller eller indfører gasmateriel, der ikke er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/426 om apparater, der forbrænder gasformigt brændstof og om ophævelse af direktiv 2009/142/EF, skal følge regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 3. Er der i regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 3, henvist til anerkendte standarder, anses sikkerhedskravet i § 4 for opfyldt, hvis de fastsatte regler og de anerkendte standarder, som reglerne henviser til, er fulgt.

Det betyder, at en fabrikant kan vælge at fremstille gasmateriel efter regler fastsat i medfør af § 5 og de anerkendte standarder, der her er henvist til, hvorefter sikkerhedskravet i lovforslagets § 4 vil blive anset for opfyldt. Når fabrikanten ikke er hjemmehørende i Danmark, anses den, der indfører gasmateriel til Danmark, for at være fabrikant og er underlagt de samme forpligtelser som fabrikanten.

Det foreslås ligeledes som noget nyt i *stk. 2*, at hvis anerkendte standarder som nævnt i *stk. 1* ikke anvendes eller kun anvendes delvist, skal det dokumenteres på hvilken måde, sikkerhedskravet i § 4 er opfyldt. Dokumentationen skal foreligge på dansk eller engelsk.

I *stk. 2* foreslås indført et princip om, at den, der fremstiller eller indfører gasmateriel til Danmark ikke skal være bundet af at anvende de anerkendte standarder, der er henvist til i regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 3. Dermed skabes en valgfrihed i forhold til fremstilling eller indførsel af gasmateriel, så længe gasmateriellet har et sikkerhedsniveau, der ikke frembyder fare for personer, husdyr eller ejendom. Gasmateriellet skal have mindst samme sikkerhedsniveau, som det ville have, hvis det var fremstillet efter de anerkendte standarder, der er henvist til i regler fastsat i medfør af § 5. En forudsætning for fleksibilitet i valg af fremstillingsmetode er, at den, der fremstiller eller indfører gasmateriellet, skal dokumentere, at sikkerhedskravet i § 4 er opfyldt.

Baggrunden for kravet i *stk. 2* om, at dokumentationen skal være på enten dansk eller engelsk er hensynet til Sikkerhedsstyrelsens mulighed for at kunne føre kontrol, hvilket kræver, at dokumentationen foreligger på et forståeligt sprog.

Det foreslås som noget nyt i *stk. 3*, at erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om dokumentation efter *stk. 2*.

Det er hensigten, at bemyndigelsen blandt andet vil blive anvendt til at fastsætte regler om, hvilken teknisk dokumentation der skal udarbejdes for at dokumentere, at sikkerhedskravet i lovforslagets § 4 er opfyldt i tilfælde, hvor der ikke

anvendes de anerkendte standarder, der er henvist til i regler fastsat i medfør af § 5.

Det påkrævede dokumentation kan f.eks. være tegninger, testrapporter og lignende dokumentation, der viser, at gasmateriellet lever op til sikkerhedskravet.

Dokumentationskravene vil fremgå af bekendtgørelsen, der udstedes i medfør af denne lovs § 5, stk. 1, nr. 3.

Til § 9

Det foreslås som noget nyt *stk. 1*, at ejeren eller brugeren af et anlæg er ansvarlig for, at anlægget overholder regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 1, samt sikkerhedskravet i § 3.

Den foreslåede bestemmelse pålægger ejeren eller brugeren af et anlæg et generelt ansvar for, at anlægget overholder de sikkerhedstekniske regler samt sikkerhedskravet. Ansvar for gasanlægget placeres på det mest naturlige ansvarssubjekt, nemlig ejeren eller brugeren af anlægget. Det er ejeren eller brugeren, der er nærmest til at bære dette ansvar, ligesom det er ejeren eller brugeren, der har bedst mulighed for at få lovliggjort anlægget, såfremt anlægget ikke overholder regler fastsat i medfør af lovforslagets § 5, stk. 1, nr. 1, samt sikkerhedskravet i lovforslagets § 3.

Det foreslås i *stk. 2*, at ejeren eller brugeren af et gasanlæg er ansvarlig for, at anlægget drives og vedligeholdes forsvarligt i overensstemmelse med regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 1. Ejeren eller brugeren af et gasanlæg skal endvidere lade fejl og mangler afhjælpe snarest muligt samt hurtigst muligt træffe foranstaltninger for at hindre, at fejl og mangler kan foranledige fare, jf. § 3.

At ejeren eller brugeren af et gasanlæg skal lade fejl og mangler afhjælpe snarest muligt betyder, at ejeren eller brugeren ved konstatering af en fejl eller mangel skal rette henvendelse til en relevant gasfaglig virksomhed med henblik på at få fejlen eller manglen udbedret. At ejeren eller brugeren af et gasanlæg hurtigst muligt skal træffe foranstaltninger for at hindre, at fejl og mangler kan foranledige fare, indebærer, at ejeren eller brugeren ved mistanke om potentiel fare straks skal rette henvendelse til en relevant gasfaglig virksomhed med henblik på at afværge faren. Med relevant gasfaglig virksomhed forstås en virksomhed, der besidder den fornødne kompetence og viden om den specifikke anlægstype. Det kan ud over en autoriseret vvs-installatørvirksomhed eller en virksomhed med virksomhedsgodkendelse på gasområdet være en rådgivende virksomhed eller en servicevirksomhed.

Ligesom det er ejeren eller brugeren, der har ansvaret for anlægget, er det ligeledes ejeren eller brugeren, der har vedligeholdelsespligten efter det foreslåede *stk. 2*. Dette begrundes med, at ejeren eller brugeren er nærmest til at have dette ansvar. Forpligtelsen påhviler brugeren, f.eks. hvis brugeren er lejer, og denne har pligt til at vedligeholde gasanlægget eller har mulighed for at opdage fejl og mangler ved gasanlægget.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 3.

Det foreslås som noget nyt i *stk. 3*, at ejeren eller brugeren af et gasanlæg skal udvise omhu med hensyn til at afværge, at anlægget udsættes for overlast.

At ejer eller brugere skal udvise omhu betyder, at ejer eller bruger skal reagere på hændelser og faresignaler, som opleves i forbindelse med den daglige drift.

Til § 10

I henhold til gasreglementets afsnit A-2 om gasinstallationer hos den almindelige forbruger, afsnit B-3 om flaskegasinstallationer i skurvogne og campingvogne m.v. og afsnit B-5 om flaskegasinstallationer i bolig- og fritidssektoren, midlertidige flaskegasinstallationer til festivaler og lignende, mindre erhverv og flaskegasinstallationer til undervisningsbrug, er ejeren eller brugeren ansvarlig for installationens korrekte drift og vedligeholdelse. Eksempelvis er ejeren eller brugeren af gasudstyr i campingvogne forpligtet til at sikre, at gasinstallationen er i orden.

Installation, inspektion og service på disse installationer må dog kun udføres af virksomheder, der enten har opnået autorisation som vvs-installatørvirksomhed eller godkendelse som kompetent virksomhed inden for området.

Det foreslås, at en ny bestemmelse pålægger ejeren eller brugeren af en installation et generelt ansvar for, at installationen overholder de sikkerhedstekniske regler samt sikkerhedskravet.

Det foreslås derfor i *stk. 1*, at ejeren eller brugeren af en installation er ansvarlig for, at installationen overholder regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 2, samt sikkerhedskravet i § 3.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 1* medfører, at det er ejeren eller brugeren af en gasinstallation, der skal sørge for, at installationen overholder regler fastsat i medfør af lovforslagets § 5, stk. 1, nr. 2, og sikkerhedskravet i lovforslagets § 3. Bestemmelsen lægger dermed ansvaret for gasinstallationen på det mest naturlige ansvarssubjekt, nemlig ejeren eller brugeren af installationen. Det er ejeren eller brugeren, der er nærmest til at bære dette ansvar, ligesom det er ejeren eller brugeren, der har bedst mulighed for at få lovliggjort installationen, såfremt den ikke overholder regler fastsat i medfør af lovforslagets § 5, stk. 1, nr. 2, samt sikkerhedskravet i lovforslagets § 3.

Det fremgår af gasreglementets afsnit A, B-3 og B-5, at ejeren eller brugeren er ansvarlig for installationens tilstand og vedligeholdelse, og at ejeren eller brugeren omgående skal lade konstaterede fejl og mangler afhjælpe.

Det foreslås i *stk. 2*, at ejeren eller brugeren af en gasinstallation er ansvarlig for, at installationen drives og vedligeholdes forsvarligt i overensstemmelse med regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 2. Ejeren eller brugeren af en gasinstallation skal endvidere lade fejl og mangler afhjælpe snarest muligt samt hurtigst muligt træffe foranstaltninger for at hindre, at fejl og mangler kan foranledige fare, jf. § 3.

At ejeren eller brugeren af en gasinstallation skal lade fejl og mangler afhjælpe snarest muligt betyder, at ejeren eller brugeren ved konstatering af en fejl eller mangel skal rette

henvendelse til en virksomhed med virksomhedsgodkendelse på gasområdet eller en autoriseret vvs-installatørvirksomhed med henblik på at få fejlen eller manglen udbedret. At ejeren eller brugeren af en gasinstallation hurtigst muligt skal træffe foranstaltninger for at hindre, at fejl og mangler kan foranledige fare, indebærer, at ejeren eller brugeren ved mistanke om mulig fare straks skal rette henvendelse til en virksomhed med virksomhedsgodkendelse på gasområdet eller en autoriseret vvs-installatørvirksomhed.

Ligesom det er ejeren eller brugeren, der har ansvaret for installationen, er det ligeledes ejeren eller brugeren, der har vedligeholdelsespligten, da denne er nærmest til at have dette ansvar. Ejeren eller brugeren er samtidig den nærmeste til at drive installationen forsvarligt og i overensstemmelse med regler fastsat i medfør af dette lovforslag. Ejeren eller brugeren skal således sikre, at gasforsyningen afbrydes ved mistanke om gasudslip eller en anden potentielt farlig situation.

Både forpligtelsen til at drive installationen og vedligeholdelse den påhviler brugeren, f.eks. lejereren, hvis det er lejereren, der har fået overdraget disse pligter, eller hvis det er lejereren, der har mulighed for at opdage fejl og mangler.

Det foreslås i *stk. 3*, at ejeren eller brugeren af en gasinstallation skal udvise omhu med hensyn til at afværge, at installationen udsættes for overlast.

At ejer eller brugere skal udvise omhu betyder, at ejer eller bruger reagerer på hændelser og faresignaler, som opleves i forbindelse med den daglige brug af installationen.

Forpligtelsen til at udvise omhu med hensyn til at afværge, at installationen udsættes for overlast, påhviler ejeren af installationen. Hvis ejeren ikke selv er bruger af installationen, påhviler forpligtelsen brugeren, f.eks. lejereren.

Ejeren eller brugeren skal f.eks. sørge for, at installationen ikke udsættes for mekanisk eller termisk overlast, eksempelvis ved slag på gasrør eller ved sollys på en flaskegasslange.

Til § 11

Som noget nyt foreslås det i § 11, at gasdistributionsselskaber ikke, som betingelse for levering af gas til forbrugere, må stille strengere sikkerhedskrav end dem, der følger af regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1.

Bestemmelsen har til formål at sikre, at forbrugere ikke udsættes for strengere krav end andre forbrugere, der får leveret gas fra et andet gasdistributionsselskab. Endvidere har bestemmelsen til hensigt at hindre markedshindringer i strid med reglerne om det frie marked.

Bestemmelsen gælder ikke situationer, hvor der indgås aftale mellem ejeren af gasdistributionsnet og en leverandør, der skal levere gas ind på nettet, men udelukkende situationer, hvor gas leveres til forbrugere.

Til § 12

I den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel er det i § 16 fastsat, at Sikkerhedsstyrelsen varetager kontrol og tilsyn med gasinstallationer og gasmateriel for at overvå-

ge den sikkerhedstekniske tilstand ved installationerne. Det betyder, at Sikkerhedsstyrelsen har det overordnede ansvar for den sikkerhedstekniske tilstand med gasanlæg, gasinstallationer og gasmateriel. Sikkerhedsstyrelsen varetager markedsovervågningen på gasområdet og fører tilsyn med gasmateriel og visse anlægstyper. Efter § 23 i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel fører godkendte gasleverandører tilsyn med gasinstallationer og visse andre anlægstyper inden for naturgas-, byg- og flaskegasområderne. Der er tale om et samarbejde med gasdistributionsselskaberne, som også fremadrettet forventes videreført. Gasdistributionsselskaberne er i udførelsen af tilsynsopgaver underlagt krav, der er fastsat af Sikkerhedsstyrelsen i gasreglementet. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 5, stk. 1, nr. 4.

Ud fra ønsket om at modernisere og forenkle reguleringen på gasområdet foreslås det i *stk. 1*, at Sikkerhedsstyrelsen fører kontrol med, at denne lov og regler fastsat i medfør heraf overholdes.

Som myndighed på området for gasanlæg, gasinstallationer og gasmateriel, er det centralt, at Sikkerhedsstyrelsen kan udøve kontrol på alle områder omfattet af lovforslaget.

Kontrol skal forstås i en bred sammenhæng, hvorunder tilsyn, markedskontrol og markedsovervågning kan rummes. Kontrol kan således være både dokumentkontrol og fysiske tilsyn. Med bestemmelsen tilsigtes det, at Sikkerhedsstyrelsen ikke er begrænset i den måde, Sikkerhedsstyrelsen fører kontrol på.

Med lovforslaget lægges der op til, at Sikkerhedsstyrelsens kontrol i højere grad vil være baseret på data. Dette vil medføre en mere effektiv kontrol, da ressourcerne anvendes der, hvor regelefterlevelsen er lav, eller risikoen er størst. Se nærmere herom i afsnit 2.2 i de almindelige bemærkninger og bemærkningerne til lovforslagets § 13.

I henhold til § 19, stk. 1, i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel, skal ejere og brugere af gasinstallationer, fabrikanter og forhandlere samt installatører efter anmodning meddele alle oplysninger, som er nødvendige for udførelse af de tilsynsopgaver, der er omfattet af loven.

Bestemmelsen foreslås videreført i *stk. 2*, hvorefter Sikkerhedsstyrelsen kan kræve at få meddelt alle de oplysninger, der er nødvendige for udførelse af kontrollen efter *stk. 1*. Gasdistributionsselskaber, der udfører kontrol efter § 24, kan kræve at få meddelt alle oplysninger, der er nødvendige for udførelse af kontrollen.

Oplysningerne kan blandt andet fås ved henvendelse til gasdistributionsselskaber, virksomheder eller personer, der projekterer, driver, servicerer eller udfører gasanlæg eller gasinstallationer, ejere og brugere af gasanlæg eller gasinstallationer samt alle led i omsætningen af gasmateriel.

Oplysningspligten er af væsentlig betydning for, at Sikkerhedsstyrelsen og gasdistributionsselskaber kan udføre en effektiv kontrol. Vurderingen af hvilke oplysninger, der skal indhentes i forbindelse med en kontrol, vil altid blive foretaget ud fra en proportionalitetsbetragtning. F.eks. kan det være ejeren, brugeren, installatørvirksomheden eller andre rele-

vante erhvervsdrivende, der ligger inde med oplysninger, som Sikkerhedsstyrelsen eller gasdistributionsselskabet skal bruge for at kunne føre kontrol. Det kan også være den, der fremstiller gasmateriel eller dennes repræsentanter.

Gasdistributionsselskaberne har behov for oplysninger som f.eks. installationens adresse, hvem der har udført en installation og hvilken type installation, der er tale om. Oplysningspligten kan ikke anvendes til at indhente oplysninger, der er uvedkommende for kontrollen efter § 24, herunder oplysninger til brug for kommerciel virksomhed.

I overensstemmelse med retssikkerhedslovens § 10, stk. 1, finder oplysningspligten ikke anvendelse i forhold til den mistænkte, hvis der er konkret mistanke om, at en enkeltperson eller juridisk person har begået en lovovertrædelse, der kan medføre straf, medmindre det kan udelukkes, at de oplysninger, som søges tilvejebragt, kan have betydning for bedømmelsen af den formodede lovovertrædelse. Dette gælder også i forhold til gasdistributionsselskabernes udførelse af opgaver på vegne af Sikkerhedsstyrelsen i henhold til lovforslagets § 24, stk. 1.

Til § 13

Det foreslås som noget nyt i *stk. 1*, at Sikkerhedsstyrelsen i kontroløjemed kan foretage registersamkøring af oplysninger fra egne registre og offentligt tilgængelige oplysninger, der er indhentet hos andre offentlige myndigheder.

Sikkerhedsstyrelsen kan som udgangspunkt for risikobaseret kontrol foretage registersamkøring af oplysninger fra egne registre og offentligt tilgængelige oplysninger, der er indhentet hos andre offentlige myndigheder.

Bestemmelsen kan anvendes til at foretage registersamkøring af offentligt tilgængelige oplysninger fra andre myndigheder med Sikkerhedsstyrelsens egne oplysninger indsamlet i forbindelse med styrelsens kontrolaktiviteter. Der vil være tale om offentligt tilgængelige oplysninger fra andre myndigheder, såsom oplysninger fra Det Centrale Virksomhedsregister (CVR), oplysninger fra Bygnings- og Boligregistret (BBR) samt oplysninger fra Fødevarestyrelsens og Arbejdstilsynets smileyordninger. Hermed får Sikkerhedsstyrelsen adgang til at anvende stamdata om virksomheder, bygninger og boliger i Danmark samt data fra kontrolbesøg, hvor fokus blandt andet har været teknisk vedligehold og risici.

I *stk. 2* foreslås det som noget nyt, at Sikkerhedsstyrelsen i det omfang det er af væsentlig betydning for kontrollen efter § 13, stk. 1, kan indhente ikke-offentligt tilgængelige oplysninger fra offentlige myndigheder med henblik på registersamkøring i kontroløjemed.

Bestemmelsen vil give Sikkerhedsstyrelsen mulighed for at indhente ikke-offentligt tilgængelige oplysninger fra andre myndigheder med henblik på at registersamkøre disse med de oplysninger, som allerede indgår i Sikkerhedsstyrelsens datadrevne risikomodel. Formålet hermed er at kvalificere risikobilledet, således at Sikkerhedsstyrelsen bliver i stand til mere præcist at vurdere, hvilke kontrolforanstaltninger der vil være mest effektive og proportionale på et givent område.

I *stk. 3* foreslås det som noget nyt, at Sikkerhedsstyrelsen i det omfang det er af væsentlig betydning for kontrollen efter § 12, stk. 1, kan indhente ikke-offentligt tilgængelige oplysninger fra godkendte gasdistributionsselskaber, som selskaberne har indhentet i forbindelse med den sikkerhedstekniske overvågning, jf. § 24, med henblik på registersamkøring i kontroløjemed.

Det foreslås, at muligheden for at indhente og registersamkøre ikke-offentligt tilgængelige oplysninger alene skal anvendes i de tilfælde, hvor det er af væsentlig betydning for Sikkerhedsstyrelsens kontrol med gasanlæg, gasinstallationer og gasmateriel. En samkøring af oplysninger i Sikkerhedsstyrelsens datadrevne risikomodel vil ske under hensyntagen til de særlige regler i databeskyttelseslovgivningen.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.2. i de almindelige bemærkninger.

Til § 14

I henhold til § 19, stk. 2, i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel har Sikkerhedsstyrelsen, hvis der er formodet risiko for farlige gasinstallationer eller gasmateriel, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til offentlige og private ejendomme og lokaliteter, hvor der forhandles, oplagres eller benyttes gasinstallationer og gasmateriel. Sikkerhedsstyrelsen kan endvidere bemyndige et kontrolorgan til at have tilsvarende adgang.

Det foreslås i *stk. 1*, at Sikkerhedsstyrelsen og gasdistributionsselskaber, jf. § 24, til enhver tid mod behørig legitimation og uden retskendelse har adgang til offentlige og private ejendomme og lokaliteter for at tilvejebringe oplysninger til brug for gennemførelse af kontrol efter denne lov.

Det foreslås, at der sker en mindre udvidelse af Sikkerhedsstyrelsens og gasdistributionsselskabernes adgang uden retskendelse i forhold til den rækkevidde, den gældende bestemmelse om adgang uden retskendelse har. Det betyder, at Sikkerhedsstyrelsen og gasdistributionsselskaberne til enhver tid kan få adgang til offentlige og private ejendomme og lokaliteter.

For at Sikkerhedsstyrelsen og gasdistributionsselskaberne kan føre en effektiv kontrol, er det nødvendigt at få adgang til steder, hvor Sikkerhedsstyrelsen eller gasdistributionsselskaberne ikke på forhånd ved, at der er farlige anlæg eller installationer eller farligt materiel for på den måde at indsamle viden om, hvor der kan være farlige anlæg eller installationer eller farligt materiel og derigennem tilrettelægge kontrollen så effektivt som muligt. Om det er nødvendigt at få adgang til offentlige og private ejendomme og lokaliteter beror blandt andet på, om Sikkerhedsstyrelsen eller gasdistributionsselskabet kan få tilstrækkelige oplysninger til brug for en kontrol på anden måde. Det kan f.eks. være, hvis oplysningerne frivilligt indsendes eller kan indhentes på lokaliteter, der ikke kræver særlig adgang. Hvordan kontrollen udføres mest effektivt og mindst indgribende indgår i vurderingen af, om adgang må anses for nødvendig. Der er her tale om en proportionalitetsafvejning.

Anvendelsesområdet for den foreslåede bestemmelse er ligeledes udvidet i forhold til, at den ikke som den nugældende bestemmelse er begrænset til at omfatte offentlige og private ejendomme og lokaliteter, hvor der fremstilles, forhandles, oplagres, benyttes eller serviceres gasinstallationer og gasmateriel. Bestemmelsen foreslås udvidet til at omfatte alle offentlige og private ejendomme og lokaliteter. Bestemmelsen vil typisk blive anvendt i forbindelse med kontrolbesøg hos ejere eller brugere af gasanlæg og gasinstallationer samt hos virksomheder, der fremstiller gasmateriel, deres repræsentanter eller ved kontrolbesøg i baglokaler hos forhandlere. I helt særegne tilfælde vil bestemmelsen kunne anvendes til at håndhæve lovforslagets § 17, stk. 2.

Anvendelsen af stk. 1 sker under hensyntagen til bestemmelserne i retssikkerhedsloven.

Det vil desuden fremgå af reglerne fastsat i medfør af lovforslagets § 5, stk. 1, nr. 4, hvordan gasdistributionselskaberne skal legitimere sig ved udførelse af opgaver efter § 24.

Det foreslås som noget nyt fastsat i *stk. 2*, at politiet om fornødent yder Sikkerhedsstyrelsen og gasdistributionselskaberne bistand.

Dette kan f.eks. kan være aktuelt i en situation, hvor Sikkerhedsstyrelsen eller gasdistributionselskabet nægtes adgang til en lokalitet ad frivillighedens vej. Der kan i sådanne tilfælde være behov for, at politiet anvender magt for at få adgang til lokaliteten.

Til § 15

Det foreslås som noget nyt i *stk. 1, nr. 1*, at Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde ejeren eller brugeren af et gasanlæg, at der skal foretages eftersyn af hele eller dele af anlægget af en relevant gasfaglig virksomhed.

Med relevant gasfaglig virksomhed forstås en virksomhed, der besidder den fornødne kompetence og viden om den specifikke anlægstype. Det kan ud over en autoriseret vvs-installatørvirksomhed eller en virksomhed med virksomhedsgodkendelse på gasområdet være en rådgivende virksomhed eller en servicevirksomhed. Der er således ikke krav om, at en relevant gasfaglig virksomhed er autoriseret eller virksomhedsgodkendt af Sikkerhedsstyrelsen.

Bestemmelsen vil både være relevant at anvende i de situationer, hvor Sikkerhedsstyrelsen har været på kontrolbesøg og i de situationer, hvor Sikkerhedsstyrelsen har grund til at tro, at et gasanlæg er farligt, men hvor Sikkerhedsstyrelsen ikke selv har konstateret alle konkrete fejl og mangler. Det kan eksempelvis være i den situation, hvor en del af et gasanlæg, f.eks. et gaslager, er blevet kontrolleret, og der er fundet fejl på lageret. Såfremt det er sandsynligt, at den konstaterede fejl vil forekomme på øvrige gaslagre, eller hvis gasanlægget i øvrigt er i dårlig stand, kan et eftersyn af gasanlægget være påkrævet med henblik på at afværge faren ved gasanlægget.

Et påbud om, at der skal foretages eftersyn vil oftest blive meddelt den, der ejer et gasanlæg. Det kan dog ud fra en konkret vurdering, f.eks. i erhvervslejemål, være relevant at meddele påbuddet til brugeren af anlægget.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde ejeren eller brugeren af et gasanlæg, at der skal foretages ændring af anlægget, hvis der ved anvendelsen er en sikkerhedsmæssig risiko.

Bestemmelsen giver Sikkerhedsstyrelsen mulighed for at gribe ind, hvor der ikke er tale om fejl og mangler, men hvor anvendelsen af anlægget kan medføre fare for personer, husdyr og ejendom. Der kan f.eks. meddeles påbud om opsætning af ekstra sikkerhedsanordninger som en gasdetektor eller sikkerhedsventil eller ombygning af anlægget.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3*, at Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde ejeren eller brugeren af et gasanlæg, at der skal udbedres fejl og mangler ved anlægget.

Bestemmelsen vil f.eks. være relevant at anvende i situationer, hvor Sikkerhedsstyrelsen har været på kontrolbesøg og konstateret fejl og mangler ved gasanlægget, eller hvor en relevant gasfaglig virksomhed har konstateret fejl og mangler ved gasanlægget. Det kan dog ud fra en konkret vurdering, f.eks. i erhvervslejemål, være relevant at meddele påbuddet til brugeren af anlægget.

Det foreslås i *stk. 2*, at omkostninger forbundet med efterkommelse af påbud efter stk. 1 er for ejers eller brugers egen regning.

Ejeren eller brugeren af et gasanlæg har efter lovforslagets § 3 et ansvar for, at gasanlægget udføres og drives på en sådan måde, at det ikke frembyder fare for personer, husdyr eller ejendom. Påbud efter stk. 1 gives alene i tilfælde, hvor Sikkerhedsstyrelsen har grund til at tro, at gasanlægget kan forvolde fare. I overensstemmelse med lovforslagets § 3 er det derfor også ejeren eller brugeren, der skal afholde de udgifter, som forbindes med påbud efter stk. 1. Samtidigt sikres det, at den, der f.eks. foretager eftersyn efter stk. 1, nr. 1, er sikret omkostningsdækning for det udførte arbejde.

Til § 16

Det fremgår af § 17, nr. 1, i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel, at Sikkerhedsstyrelsen kan give påbud til en ejer eller bruger af en gasinstallation om at få foretaget eftersyn af en gasinstallation.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde ejeren eller brugeren af en gasinstallation at få foretaget eftersyn af hele eller dele af installationen af en virksomhed med virksomhedsgodkendelse eller en autoriseret vvs-installatørvirksomhed. Det svarer til en videreførelse af § 17, stk. 1, i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel.

Lovforslagets § 16, stk. 1, nr. 1, er den mindst indgribende påbudsmulighed, Sikkerhedsstyrelsen har i forhold til gasinstallationer.

Bestemmelsen vil både være relevant at anvende i situationer, hvor Sikkerhedsstyrelsen har været på kontrolbesøg og i situationer, hvor Sikkerhedsstyrelsen har grund til at tro, at en gasinstallation er farlig, men hvor Sikkerhedsstyrelsen ikke selv har konstateret konkrete fejl og mangler. Det kan f.eks. være i situationer, hvor Sikkerhedsstyrelsen har foretaget kontrol i en enkelt lejlighed i en boligforening, og hvor

det er sandsynligt, at en konstateret fejl i den ene lejlighed vil forekomme i samtlige af boligforeningens lejligheder.

Et påbud om at lade foretage eftersyn vil oftest blive meddelt den, der ejer gasinstallationen. Det vil dog ud fra en konkret vurdering, f.eks. i erhvervslejemål, være relevant at meddele påbuddet til brugeren af installationen.

Ligeledes fremgår det af § 17, nr. 1, i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel, at Sikkerhedsstyrelsen kan give påbud om at få foretaget en ændring af en gasinstallation, såfremt der foreligger en sikkerhedsmæssig risiko ved benyttelse af installationen.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde ejeren eller brugeren af en gasinstallation at foretage ændring af installationen, hvis der ved anvendelsen er en sikkerhedsmæssig risiko. Det svarer til en videreførelse af § 17, stk. 1, i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel.

Det fremgår af § 17, nr. 2, i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel, at Sikkerhedsstyrelsen kan give påbud til en ejer eller bruger af en gasinstallation om udbedring af sikkerhedsmæssige fejl og mangler ved installationen inden for en angivet tidsfrist.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3*, at Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde ejeren eller brugeren af en gasinstallation, at der skal udbedres fejl og mangler ved installationen. Det svarer til en videreførelse af § 17, stk. 2, i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel.

Bestemmelsen vil f.eks. være relevant at anvende i situationer, hvor Sikkerhedsstyrelsen har været på kontrolbesøg og konstateret fejl og mangler ved en gasinstallation eller i de situationer, hvor en autoriseret vvs-installatørvirksomhed eller virksomhed med virksomhedsgodkendelse på gasområdet har konstateret fejl og mangler ved installationen. Det kan dog ud fra en konkret vurdering, f.eks. i erhvervslejemål, være relevant at meddele påbuddet til brugeren af installationen.

Det foreslås i *stk. 2*, at omkostninger forbundet med efterkommelse af påbud efter stk. 1 er for ejers eller brugers egen regning.

Ejeren eller brugeren af en gasinstallation har efter lovforslagets § 3 et ansvar for, at gasinstallationen udføres og drives på en sådan måde, at det ikke frembyder fare for personer, husdyr eller ejendom. Påbud efter stk. 1 gives alene i tilfælde, hvor Sikkerhedsstyrelsen har grund til at tro, at gasinstallationen kan forvolde fare. I overensstemmelse med lovforslagets § 3 er det derfor også ejeren eller brugeren, der skal afholde de udgifter, som forbindes med påbud efter stk. 1. Samtidigt sikres det, at den, der f.eks. foretager eftersyn efter stk. 1, nr. 1, er sikret omkostningsdækning for det udførte arbejde.

Til § 17

Det fremgår af § 17, nr. 3, 1. pkt., i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel, at Sikkerhedsstyrelsen kan nedlægge forbud imod brugen af en gasinstallation eller af gasmateriel, der ikke opfylder gasreglementets bestemmel-

ser, eller som kan karakteriseres som sikkerhedsmæssigt uforsvarligt.

Det foreslås i *stk. 1*, at Sikkerhedsstyrelsen kan forbyde ejeren eller brugeren at anvende gasanlæg eller gasinstallationer, der ikke overholder regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 1 eller 2, eller sikkerhedskravet i § 3.

Lovforslagets stk. 1 er Sikkerhedsstyrelsens mest indgribende foranstaltning over for gasanlæg og gasinstallationer. Forbudsmuligheden kan f.eks. anvendes i situationer, hvor Sikkerhedsstyrelsen har konstateret, at et anlæg eller en gasinstallation ikke overholder regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 1 og 2, eller sikkerhedskravet i § 3. Den vil også kunne anvendes i situationer, hvor der er et behov for at forbyde brug af en installation i en periode, indtil et påbud om udbedring af fejl og mangler er efterkommet.

I henhold til § 17, nr. 3, 2. pkt., i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel kan Sikkerhedsstyrelsen lade gasforsyningen til den pågældende installation afbryde eller give påbud til vedkommende gasleverandør om at foretage afbrydelse, såfremt Sikkerhedsstyrelsen finder det nødvendigt for at sikre overholdelse af forbuddet.

Det foreslås i *stk. 2*, at hvis et forbud efter stk. 1 overtrædes, kan Sikkerhedsstyrelsen lade gasforsyningen til anlægget eller installationen afbryde, og at Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde, at anlægget nedlukkes, eller at gasdistributions-selskabet afbryder gasforsyningen, hvis stk. 1 overtrædes.

Hvis et forbud, der er meddelt efter forslaget § 17, stk. 1, ikke overholdes, kan det have alvorlige konsekvenser. Det kan derfor være nødvendigt at få afbrudt gasforsyningen til en gasinstallation eller et gasanlæg. Det vil især være nødvendigt i tilfælde, hvor det farlige anlæg eller den farlige installation er tilgængelig for mange, eller der er tale om overhængende fare. Sikkerhedsstyrelsen har derfor behov for at kunne give påbud til den, der distribuerer gas, om at foretage afbrydelse.

Det foreslås som noget nyt i *stk. 3*, at Sikkerhedsstyrelsen kan kræve omkostninger til afbrydelse af gasforsyningen refunderet af den, der har fået meddelt et forbud efter stk. 1.

Sikkerhedsstyrelsen afholder i første omgang omkostningerne til afbrydelse. Sikkerhedsstyrelsen kan efterfølgende anmode om at få refunderet udgiften af den, der har overtrådt et forbud, hvis denne er direkte årsag til, at Sikkerhedsstyrelsen bliver pålagt omkostninger i forbindelse med afbrydelse.

Til § 18

I henhold til § 19, stk. 3, i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel skal forhandlere og importører af gasmateriel efter anmodning stille gasmateriel til rådighed for Sikkerhedsstyrelsens sikkerhedsmæssige undersøgelser efter konkret anmodning.

Det foreslås i *stk. 1*, at Sikkerhedsstyrelsen uden betaling kan udtage gasmateriel til brug for kontrollen efter § 12, stk. 1.

Sikkerhedsstyrelsen vurderer, at det er hensigtsmæssigt, at Sikkerhedsstyrelsens mulighed for at udtage gasmateriel til brug for kontrollen udvides til at omfatte alle led fra fabrikant til forbruger.

Det er hensigten med bestemmelsen, at Sikkerhedsstyrelsen kan udtage et eller flere eksemplarer af materiellet alt efter behov som led i den sikkerhedstekniske overvågning. I de fleste tilfælde vil bestemmelsen blive anvendt til at udtage gasmateriel fra et salgssted på baggrund af en datedrevet risikomodel. Sikkerhedsstyrelsen kvitterer for udtagne eksemplarer. Eksemplarer kan udtages enten med henblik på, at Sikkerhedsstyrelsen selv foretager kontrol af materiellet, eller at Sikkerhedsstyrelsen sender materiellet til test på et eksternt laboratorium. Der skal til enhver tid være et formål med udtagelsen og en saglig grund til at udtage materiellet.

Udgangspunktet er, at gasmateriellet så vidt muligt tilbageleveres efter test. Sikkerhedsstyrelsen kan dog have behov for at tilbageholde materiellet til brug som bevis i en eventuel retssag. Materiellet kan også være så beskadiget efter prøvning, at det bliver kasseret. Ønsker den erhvervsdrivende beskadiget gasmateriel tilbageleveret, vil dette dog også være muligt. Den erhvervsdrivende kan dog ikke i alle situationer forvente, at tilbagelevering vil ske, hvis materiellet er gået til grunde under prøvningen. Samme princip gælder efter produktsikkerhedsloven § 17, stk. 1.

Derudover kan bestemmelsen finde anvendelse, hvor gasmateriel kan være årsag til en ulykke i eksempelvis et privat hjem eller en erhvervsvirksomhed. I den forbindelse vil Sikkerhedsstyrelsen have mulighed for at udtage materiellet fra ulykkesstedet til test, for at undersøge om der er en fejl ved selve materiellet, eller om der er tale om ukorrekt anvendelse af materiellet.

Det foreslås endvidere i *stk. 2, 1. pkt.*, at Sikkerhedsstyrelsen kan foretage eller få foretaget en teknisk undersøgelse af gasmateriel udtaget i medfør af stk. 1.

I henhold til § 24, stk. 3, i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel kan erhvervsministeren fastsætte regler om betaling af omkostninger forbundet med Sikkerhedsstyrelsens tilsyn og kontrol efter §§ 16-19. Denne bestemmelse er anvendt til at fastsætte krav om betaling af omkostninger i forbindelse med tilsyn og kontrol af gasinstallationer. Det fremgår således af § 2, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1048 af 8. december 2003, at hvor Sikkerhedsstyrelsen i forbindelse med markedskontrol eller behandling af sager med fejl ved gasmateriel konstaterer, at materiellet er ulovligt, eller hvis lovlighed ikke kan dokumenteres, er fabrikanten, importøren eller forhandleren, uanset bestemmelsen i § 1, forpligtet til at betale Sikkerhedsstyrelsens omkostninger ved kontrollen og sagsbehandlingen og eventuel tilbagekaldelse af gasmateriellet.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at Sikkerhedsstyrelsen kan kræve omkostninger ved eksterne tekniske undersøgelser refunderet af den, som i forbindelse med undersøgelsen får meddelt et påbud eller et forbud efter § 19 eller § 20, stk. 1 eller 2, eller bliver pålagt en foranstaltning efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/426 om appa-

ter, der forbrænder gasformigt brændstof og om ophævelse af direktiv 2009/142/EF.

Den foreslåede bestemmelse indeholder hjemmel til omkostningsdækning ved tekniske undersøgelser af gasmateriel, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/426 om apparater, der forbrænder gasformigt brændstof og om ophævelse af direktiv 2009/142/EF, og gasmateriel, der ikke er omfattet af gasapparatforordningen.

Det foreslås, at fremfor at omkostningerne ved kontrollen altid kan overvælttes på et led i omsætningen, herunder fabrikanten, importøren eller distributøren, når materiellet er farligt, kan det fremover kun ske, når der er meddelt påbud eller et forbud. Sikkerhedsstyrelsen vurderer, at det er hensigtsmæssigt, at det er Sikkerhedsstyrelsen, der i udgangspunktet afholder omkostningerne til eksterne tekniske undersøgelser, der skønnes nødvendige for afgørelsen af, om der skal foretages indgreb, og at omkostningerne herefter kan overvælttes på den, der får meddelt et påbud eller et forbud. Det foreslås derfor, at det kun er den, der får meddelt et påbud eller et forbud, der skal afholde omkostningerne, mens omkostningerne til eksterne tekniske undersøgelser, der ikke fører til et påbud eller forbud, dækkes af Sikkerhedsstyrelsen. Baggrunden herfor er at opnå en øget regelefterlevelse samt at ensrette reglerne med det generelle produktsikkerhedsområde og elsikkerhedsområdet, således at virksomheder behandles ens, uanset hvilke regler deres produkter er omfattet af.

Efter den foreslåede bestemmelse er det således ikke længere muligt at opkræve omkostninger for udtagning, tilbagekaldelser, andre direkte omkostninger eller et ekspeditionsgebyr. Ligeledes vil det ikke være muligt at få omkostninger til tekniske undersøgelser refunderet, når Sikkerhedsstyrelsen selv undersøger produktet.

Til § 19

Som noget nyt foreslås det i § 19, at Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde, at der foretages afhjælpning af fejl og mangler ved gasmateriel, der ikke overholder regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 3, eller sikkerhedskravet i § 4.

Muligheden for at påbyde afhjælpning er mindre indgribende end et forbud efter lovforslagets § 20, stk. 1. Det vil være relevant at kræve afhjælpning i situationer, hvor det efter en proportionalitetsbetragtning ikke findes hensigtsmæssigt at forbyde f.eks. salg af gasmateriel, hvis fejlen kan afhjælpes på en mindre indgribende måde.

Påbud om afhjælpning kan både være relevant i forhold til gasmateriel, som allerede er solgt til forbrugeren, og i forhold til gasmateriel, som befinder sig i omsætningskæden.

Til § 20

Det fremgår af § 18, stk. 1, nr. 1, i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel, at Sikkerhedsstyrelsen kan nedlægge forbud imod salg, udlevering, installation og brug af gasmateriel, der ikke opfylder gasreglementets bestem-

melser, eller hvis anvendelse indebærer en sikkerhedsmæssig risiko.

Det foreslås i *stk. 1*, at Sikkerhedsstyrelsen kan forbyde salg, udlevering, installation eller brug af gasmateriel, der ikke overholder regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 3, eller sikkerhedskravet i § 4.

Ved salg forstås salg fra fysiske butikker, internetbutikker, på markeder eller lignende med fortjeneste for øje. Ved udlevering forstås, i modsætning til salg, materiel, der ikke er solgt med fortjeneste for øje, men som f.eks. er udleveret gratis.

Som ved den gældende lov kan et forbud rette sig mod enhver, uanset om materiellet er solgt med fortjeneste eller ikke. Der skelnes ikke mellem erhvervsdrivende og private, da det f.eks. vil være relevant at kunne udstede et salgsforbud over for en erhvervsdrivende, mens det er mere relevant at udstede et brugsforbud over for en privat. Der kan træffes samme forbud over for flere personer, hvis det findes nødvendigt.

I overensstemmelse med det forvaltningsretlige proportionalitetsprincip bør der ikke bruges en mere indgribende foranstaltning end nødvendigt for at opnå formålet. Det vil altid være den, forbuddet er truffet over for, der skal betale de udgifter, der kan være i forbindelse med at efterkomme forbuddet.

Det vil komme an på en individuel vurdering om forbuddet er overholdt. Det er Sikkerhedsstyrelsen, der foretager denne vurdering.

Det fremgår af § 18, stk. 1, nr. 2, i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel, at Sikkerhedsstyrelsen kan pålægge fabrikanter og forhandlere af gasmateriel omfattet af forbud efter nr. 1 at tilbagekalde sådant materiel eller foretage ændringer i gasmateriellet.

Det foreslås i *stk. 2*, at Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde, at gasmateriel, der er omfattet af forbud efter stk. 1, trækkes tilbage fra markedet, tilbagekaldes fra brugerne eller destrueres.

Den sidste og mest indgribende foranstaltning er påbud om destruktion, idet et sådant påbud vil have væsentlige økonomiske konsekvenser for den, påbuddet rettes imod. Denne mulighed foreslås indført som noget nyt, som svarende til § 20, stk. 1, nr. 5, i lov nr. 1262 af 16. december 2009 om produktsikkerhed. Foranstaltningen findes nødvendig i de sjældne tilfælde, hvor ingen af de øvrige foranstaltninger vurderes at være tilstrækkelige for at eliminere den fare, som selve gasmateriellet udgør. Bestemmelsen kan anvendes i en situation, hvor materiellet udgør en fare i sig selv, hvorfor alene opbevaring heraf vil være til fare for personer, husdyr eller ejendom.

Det foreslås i *stk. 3*, at Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde, at gasmateriel, der er omfattet af forbud efter stk. 1, afmonteres.

Lovforslagets stk. 3 tænkes anvendt i situationer, hvor f.eks. et forbud mod brug ikke er tilstrækkeligt til at imøde-

gå faren, men hvor det findes nødvendigt med yderligere foranstaltninger som afmontering af gasmateriellet.

Det foreslås i *stk. 4*, at efterkommes et påbud efter stk. 3 ikke, kan Sikkerhedsstyrelsen foranstalte at gasmateriellet afmonteres, hvis det er fast installeret. Sikkerhedsstyrelsen kan kræve omkostningen til afmonteringen refunderet af den, der har fået meddelt et påbud efter stk. 3.

Den foreslåede bestemmelse vil finde anvendelse i en situation, hvor den, der har fået meddelt et påbud efter lovforslagets stk. 3, ikke har efterkommet påbuddet om afmontering. I det tilfælde vil Sikkerhedsstyrelsen anmode en autoriseret vvs-installatørvirksomhed eller virksomhed med virksomhedsgodkendelse på gasområdet om at afmontere gasmateriellet. De omkostninger, som Sikkerhedsstyrelsen har båret i den forbindelse, herunder som følge af indledningsvist at have afholdt udgifter til afmonteringen af gasmateriellet, kan kræves refunderet af den, der har fået meddelt et påbud efter forslaget stk. 3.

Til § 21

Det fremgår af gasreglementets afsnit C-10, punkt 2.6, at gasleverandøren skal følge de af DGP, nu Sikkerhedsstyrelsen, udstukne retningslinjer afledt af den samlede sikkerhedstekniske overvågning mellem DGP og gasselskaberne, og skal i konkrete tilfælde foretage særlige undersøgelser inden for deres forsyningsområder. Gasdistributionsselskaberne bliver oplyst om, hvilken type gasmateriel og hvilken type gasinstallation, der er tale om, når gasdistributionsselskaberne modtager en anmeldelse fra de udførende virksomheder.

Det foreslås i § 21, at Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde gasdistributionsselskaber at foretage undersøgelser af gasinstallationer eller gasmateriel inden for eget forsyningsområde, når det er påkrævet ud fra den samlede sikkerhedstekniske overvågning. Det svarer til en videreførelse af gasreglementets afsnit C-10.

Bestemmelsen påtænkes anvendt i forbindelse med Sikkerhedsstyrelsens afklaring af et risikobillede, hvor der er en formodning for et sikkerhedskritisk forhold.

Til § 22

Det foreslås som noget nyt i § 22, at Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde den, der har fået meddelt en dispensation med vilkår efter lovforslagets § 6, stk. 1, at overholde disse.

Det foreslås, at en tilsidesættelse af vilkår i en dispensation efter § 6, stk. 1, bliver påbudsbelagt frem for strafbelagt. Begrundelsen herfor er, at det sikkerhedsmæssigt er ønskeligt, at dispensationen med vilkår overholdes, hvorfor Sikkerhedsstyrelsen vurderer, at det er mere hensigtsmæssigt at anvende et påbud frem for at strafsanktionere. Dermed får den, der har fået meddelt en dispensation med vilkår, en mulighed for at rette op på den manglende overholdelse af vilkårene for dispensationen. Dermed vil det først blive aktuelt at anmelde forholdet til politiet ved en overtrædelse af påbuddet. En sådan fremgangsmetode vurderes af

Sikkerhedsstyrelsen for at være det mest effektive middel til at få dispensationens vilkår overholdt.

Foruden påbuddet vil en dispensation kunne tilbagekaldes, hvis vilkårene overtrædes.

Til § 23

Det fremgår af § 19 a, 1. pkt., i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel, at Sikkerhedsstyrelsen kan offentliggøre forbud og påbud, som er nedlagt efter reglerne i dette kapitel.

Det foreslås i *stk. 1*, at Sikkerhedsstyrelsen kan oplyse offentligheden om faren ved gasanlæg, gasinstallationer og gasmateriel, når der er meddelt et påbud eller forbud efter § 15, stk. 1, § 16, stk. 1, § 17, stk. 1, § 19 eller § 20, stk. 1 og 2.

Den foreslåede bestemmelse giver Sikkerhedsstyrelsen hjemmel til at offentliggøre alle nødvendige oplysninger til identifikation af anlægget, installationen eller materiellet. Offentliggørelsen skal indeholde informationer, der er egnede til at identificere anlægget, installationen eller materiellet, f.eks. en beskrivelse eller et billede af det omhandlede anlæg, installation eller materiel. I de tilfælde hvor det vil være nødvendigt at oplyse om virksomheden, der f.eks. har fremstillet gasmateriel, og denne virksomhed er en enkeltmandsvirksomhed, kan offentliggørelsen berøre personoplysninger. Offentliggørelsen kan ske på flere måder, f.eks. ved at lægge oplysningerne på internettet via Sikkerhedsstyrelsens hjemmeside eller de sociale medier. Det kan også være muligt at oplyse via aviser eller andre medier.

Det foreslås som noget nyt i *stk. 2*, at Sikkerhedsstyrelsen kun kan videregive oplysninger som omfattet af *stk. 1*, der har karakter af forretningshemmeligheder, når det findes nødvendigt for at beskytte forbrugernes sikkerhed. Den foreslåede bestemmelse vil finde anvendelse i de helt særegne situationer, hvor de oplysninger, der ikke kan betegnes som forretningshemmeligheder, ikke vil være tilstrækkelige til at sikre offentligheden mod en potentiel fare. Ved Sikkerhedsstyrelsens konkrete vurdering af hvorvidt det er nødvendigt at videregive sådanne oplysninger, påhviler det Sikkerhedsstyrelsen at indhente en udtalelse fra den berørte virksomhed. Udtalelsen vil indgå i Sikkerhedsstyrelsens afvejning af på den ene side den økonomiske betydning for virksomheden og på den anden side forbrugernes sikkerhed. Hvis hensynet til forbrugernes sikkerhed vejer tungere end beskyttelseshensynet til de oplysninger, der har karakter af forretningshemmeligheder, kan oplysningerne videregives.

Det fremgår af § 19 a, 2. pkt., i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel, at Sikkerhedsstyrelsen kan offentliggøre meddelelser fra Europa-Kommissionen om ulovligt materiel og indgreb herimod i andre lande. Bestemmelsen vil være relevant i de tilfælde, hvor Sikkerhedsstyrelsen f.eks. får besked om, at der er salgsforbud mod et farligt produkt i et andet medlemsland, og det på den baggrund er nødvendigt at gøre offentligheden opmærksom på farligheden ved dette produkt.

Det foreslås i *stk. 3*, at Sikkerhedsstyrelsen kan offentliggøre meddelelser fra Europa-Kommissionen om ulovligt gasmateriel og indgreb herimod i andre lande. Det svarer til en videreførelse af § 19 a, 2. pkt., i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel.

Til § 24

I § 16 i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel er det fastsat, at Sikkerhedsstyrelsen varetager kontrol og tilsyn med gasinstallationer og gasmateriel for at overvåge den sikkerhedstekniske tilstand ved installationerne. I § 23 er det fastsat, at gasleverandørerne skal føre tilsyn med bestemmelserne i gasreglementet, jf. § 15, herunder tilsyn med, hvorvidt arbejdets kvalitet og installationernes tilstand er tilfredsstillende, og arbejdet er udført i overensstemmelse med gasreglementet.

Det foreslås i *stk. 1*, at gasdistributionsselskaber skal føre kontrol med gasinstallationer og visse gasanlæg efter regler udstedt i medfør af lovforslagets § 5, stk. 1, nr. 4.

Bestemmelsen er en indholdsmæssig videreførelse af gældende ret. Det foreslås, at der foretages en sproglig tilpasning i *stk. 1* af hensyn til ønsket om at modernisere og forenkle reguleringen på gasområdet. Med lovforslaget vil gasdistributionsselskaberne fortsat være forpligtet til at varetage myndighedsopgaver som udførelse af kontrol med gasinstallationer og visse gasanlæg samt sagsbehandling inden for eget forsyningsområde. Ved visse gasanlæg forstås gasdistributionsselskabernes egne gasledninger, herunder stikledninger, som er omfattet af lovens anvendelsesområde.

De nærmere regler for godkendelse af gasdistributionsselskaberne og deres forpligtelser vil følge af en bekendtgørelse, der udstedes i medfør af lovforslagets § 5, stk. 1, nr. 4. Reglerne vil i et vist omfang svare til de gældende regler i gasreglementets afsnit C-10, hvori der stilles krav til eksempelvis driftsovervågning og driftsopgaver. Endvidere vil bekendtgørelsen fastsætte krav til udførelse af tilsyn efter lovforslagets § 24, stk. 1, og hvordan gasdistributionsselskaberne skal levere oplysninger til Sikkerhedsstyrelsen, som de har indhentet i medfør af § 12, stk. 2, 2. pkt. Som følge af modernisering og regelforenklings af gasområdet vil der være enkelte justeringer af gasdistributionernes forpligtelser f.eks. i forbindelse med tilrettelæggelse og udførelse af tilsyn.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 5, stk. 1, nr. 4, og § 12.

Gasdistributionsselskaberne har i den gældende gasreglement mulighed for at udstede påbud og forbud. Med henblik på en tydeliggørelse af gasdistributionsselskabernes kompetencer foreslås det i *stk. 2*, at gasdistributionsselskaber kan udstede påbud eller forbud efter § 15, stk. 1, § 16, stk. 1, § 17, stk. 1, eller § 19. Herved præciseres det, at når et gasdistributionsselskab fører kontrol, jf. lovforslagets *stk. 1*, og konstaterer, at en gasinstallation ikke opfylder de sikkerhedstekniske regler, så har gasdistributionsselskabet eksempelvis mulighed for at påbyde ejeren eller brugeren af en gasinstallation at foretage ændring af installationen, hvis der

ved anvendelsen er en sikkerhedsmæssig risiko. Ligeledes kan gasdistributionsselskabet forbyde brug af en gasinstallation, hvis brugen af gasinstallationen er sikkerhedsmæssigt uforsvarlig efter regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 1 eller 2, eller sikkerhedskravet i § 3.

Det følger af § 15, stk. 1, at Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde ejeren eller brugeren af et gasanlæg, at der foretages eftersyn af hele eller dele af anlægget af en relevant gasfaglig virksomhed, at der foretages ændring af anlægget, hvis der ved anvendelsen er en sikkerhedsmæssig risiko, og at der udbedres fejl og mangler ved anlægget.

Det følger af § 16, stk. 1, at Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde ejeren eller brugeren af en gasinstallation, at der foretages eftersyn af hele eller dele af installationen af en virksomhed med virksomhedsgodkendelse på gasområdet eller en autoriseret vvs-installatørvirksomhed, at der foretages ændring af installationen, hvis der ved anvendelsen er en sikkerhedsmæssig risiko, og at der udbedres fejl og mangler ved installationen.

Det følger af § 17, stk. 1, at Sikkerhedsstyrelsen kan forbyde ejeren eller brugeren at anvende gasanlæg og gasinstallationer, der ikke overholder regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 1 eller 2, eller sikkerhedskravet i § 3.

Det følger af § 19, at Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde, at der foretages afhjælpning af fejl og mangler ved gasmateriel, der ikke overholder regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 3, eller sikkerhedskravet i § 4.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslaget § 15, stk. 1, § 16, stk. 1, § 17, stk. 1, og § 19.

Som noget nyt foreslås det i *stk. 3*, at Sikkerhedsstyrelsen i forbindelse med en godkendelse af et gasdistributionsselskab kan stille krav om habilitet, om tekniske kvalifikationer og om ansvarsforsikring. Sikkerhedsstyrelsen kan endvidere stille krav om, at påbud eller forbud indeholder oplysning om klageadgang, jf. § 30, stk. 2.

Med habilitet menes, at Sikkerhedsstyrelsen kan stille krav om, at gasdistributionsselskaber, jf. § stk. 1, ikke må varetage opgaver, der kan bringe deres habilitet i fare. Gasdistributionsselskaber skal, såfremt selskabet udfører opgaver, hvor der kan stilles spørgsmålstejn ved habiliteten, følge de anvisninger, der stilles af Sikkerhedsstyrelsen. Det kan f.eks. være, hvis gasdistributionsselskabet samtidigt er bemyndiget organ og dermed har andre interesser end den opgave, som selskabet er pålagt at udføre i henhold til lovforslagets § 24, stk. 1. Bestemmelsen tænkes blandt andet anvendt til, at Sikkerhedsstyrelsen i forbindelse med godkendelse af gasdistributionsselskaber kan kræve, at de almindelige forvaltningsretlige regler om habilitet følges.

Det vurderes at være hensigtsmæssigt at åbne mulighed for, at Sikkerhedsstyrelsen ved godkendelse af et gasdistributionsselskab også vil kunne stille krav om, at virksomheden tegner en ansvarsforsikring, herunder at der stilles krav om en proportional minimumsdækning efter selskabets forhold.

Som noget nyt foreslås det i *stk. 4*, at gasdistributionsselskaber efter stk. 1, kan pålægges strafansvar efter straffelovens §§ 152-152 f.

Den foreslåede bestemmelse skal sikre, at ansatte hos gasdistributionsselskaber efter stk. 1 er underlagt tavshedspligt på lige fod med Sikkerhedsstyrelsens ansatte, hvorved retssikkerheden for dem, kontrollen foregår hos, bevares.

Til § 25

Det fremgår af § 21 i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel, at erhvervsministeren rådfører sig med Rådet for El- og Gasteknisk Sikkerhed nedsat i henhold til elsikkerhedslovens kapitel 5 om den sikkerhedstekniske udvikling på gasområdet.

Bestemmelsen blev indsat ved lov nr. 525 af 29. april 2015 om sikkerhed ved elektriske anlæg, elektriske installationer og elektrisk materiel (elsikkerhedsloven).

Det foreslås i § 25, at erhvervsministeren rådfører sig med Rådet for El- og Gasteknisk Sikkerhed, nedsat i henhold til elsikkerhedslovens kapitel 5, om den sikkerhedstekniske udvikling på gasområdet.

Bestemmelsen er en videreførelse af § 21 i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel.

Det er intentionen, at Rådets opgave er at holde sig orienteret og informeret om den el- og gassikkerhedstekniske udvikling i Danmark med henblik på, at erhvervsministeren rådfører sig med Rådet om den sikkerhedstekniske udvikling på el- og gasområdet. Erhvervsministeren kan ex officio rådføre sig med Rådet. Heri ligger også, at rådet ex officio kan informere ministeren om aktuelle emner, når Rådet anser dette for nødvendigt.

Rådet for El- og Gasteknisk Sikkerhed består af 10 medlemmer, som udpeges af erhvervsministeren efter indstilling. Formanden og fire medlemmer udnævnes blandt personer fra uddannelses- og rådgivningsverdenen og fire medlemmer udnævnes blandt personer, der repræsenterer en bred sammensætning inden for de relevante brancheorganisationer. Derudover udnævnes et medlem, der repræsenterer forbrugerinteresser. Medlemmerne skal tilsammen repræsentere et højt strategisk niveau, have en bred indsigt og have en særlig viden om el- og gasteknisk sikkerhed.

Til § 26

I henhold til § 22, stk. 1, i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel, kan erhvervsministeren fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Sikkerhedsstyrelsen om forhold, som er omfattet af loven eller af regler udstedt i medfør af loven, skal foregå digitalt. Bestemmelsen er indsat i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel ved lov nr. 1231 af 18. december 2012 om ændring af forskellige lovbestemmelser om obligatorisk digital kommunikation.

Bemyndigelsen tænkes blandt andet anvendt til at fastsætte nærmere regler om digital kommunikation med Sikkerhedsstyrelsen. Dette kan f.eks. være, at skriftlige henvendelser m.v. til Sikkerhedsstyrelsen om forhold, som er omfattet

af loven eller regler, som er udstedt i medfør af loven, ikke anses for behørigt modtaget af Sikkerhedsstyrelsen, hvis de indsendes på anden vis end den foreskrevne digitale måde. Hertil skal det bemærkes, at hvis oplysninger m.v. sendes til Sikkerhedsstyrelsen på anden måde end den foreskrevne digitale måde, eksempelvis pr. brev, følger det af offentlige myndigheders almindelige vejledningspligt, at Sikkerhedsstyrelsen må vejlede om reglerne på området, herunder om pligten til at kommunikere på den foreskrevne digitale måde.

På sigt kan det komme på tale at udvikle digitale løsninger, herunder selvbetjeningsløsninger til brug for kommunikation om forhold, som er omfattet af loven eller regler udstedt i medfør af loven.

I de udmøntende regler kan der ligeledes blandt andet fastsættes bestemmelser om, at Sikkerhedsstyrelsen kan sende visse meddelelser, herunder afgørelser, forbud og påbud m.v., til virksomhedens, personens, ejerens eller brugerens digitale postkasse med de retsvirkninger, der følger af lov om Digital Post fra offentlige afsendere, jf. lovbekendtgørelse nr. 801 af 13. juni 2016. I de udmøntende regler kan der desuden fastsættes fritagelser fra pligten til digital kommunikation. Fritagelsesmuligheden kan blandt andet tænkes anvendt, hvor det er påkrævet at anvende en dansk digital signatur, og der er tale om en person uden dansk CPR-nummer eller en virksomhed m.v. med hjemsted i udlandet, som ikke kan få en dansk digital signatur. I forbindelse med sager om dispensation fra bestemmelserne i loven modtages der ofte store mængder dokumentation samt store plantegninger eller kort. Dette materiale kræver særligt udstyr til at scanne og printe, og indsendelsen heraf vil derfor ikke umiddelbart kunne ske digitalt. Der vil derfor blive fastsat en mulighed for fritagelse således, at indsendelse af dokumentation og tegningsmateriale m.v., der kræver særligt udstyr at scanne og printe samt følgebrev, fortsat kan indsendes via fysisk post. Det forhold, at en virksomhed, en person, en ejer eller en bruger oplever, at den pågældendes egen computer ikke fungerer, at den pågældende har mistet koden til sin digitale signatur eller oplever lignende hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde, kan ikke føre til fritagelse fra pligten til digital kommunikation. I så fald må den pågældende anvende en computer på et folkebibliotek eller anmode en partsrepræsentant om at varetage kommunikationen på den pågældendes vegne.

Det foreslås i *stk. 1*, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Sikkerhedsstyrelsen om forhold, som er omfattet af denne lov eller af regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt. Det svarer til en videreførelse af § 22, stk. 1, i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel.

I henhold til § 22, stk. 2, i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel kan ministeren fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur eller lignende.

Bestemmelsen er indsat i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel i 2012 i forbindelse med indførelse af obligatorisk digital kommunikation.

Det foreslås i *stk. 2*, at erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur el.lign. Det svarer til en videreførelse af § 22, stk. 2, i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel.

Det følger af § 22, stk. 3, i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel, at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

Bestemmelsen er indsat i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel i 2012 i forbindelse med indførelse af obligatorisk digital kommunikation.

Det foreslås i *stk. 3*, at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen. Det svarer til en videreførelse af § 22, stk. 3, i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel.

Til § 27

I henhold til § 22 b i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel kan erhvervsministeren fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra bemyndigede i medfør af lovens § 20, jf. § 19, stk. 2, om forhold, som er omfattet af loven eller af regler udstedt i medfør af loven, skal foregå digitalt. Lovens § 22, stk. 2 og 3, og § 22 a finder tilsvarende anvendelse.

Bestemmelsen er indsat i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel ved lov nr. 1231 af 18. december 2012 om ændring af forskellige lovbestemmelser om obligatorisk digital kommunikation.

Det foreslås i § 27, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra gasdistributionselskaber, jf. § 24, om forhold, som er omfattet af denne lov eller af regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt. § 26, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse. Det svarer til en videreførelse af § 22 b i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel.

Bestemmelsen giver mulighed for, at der også kan fastsættes regler om obligatorisk digital kommunikation i forbindelse med kontrollen, der varetages af gasdistributionselskaber i medfør af lovforslagets § 24.

At § 26, stk. 2, tilsvarende finder anvendelse betyder, at erhvervsministeren ligeledes kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur el.lign., i relation til skriftlig kommunikation i forbindelse med kontrollen, der varetages af gasdistributionselskaber i medfør af lovforslagets § 24.

Til § 28

Det fremgår af § 24 b, stk. 1, i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel, at erhvervsministeren kan fast-

sætte regler om, at forskrifter udstedt i medfør af denne lov, som indeholder krav til virksomheder, gasanlæg, gasinstallationer og gasmateriel m.v., og tekniske specifikationer, der henvises til i sådanne forskrifter, ikke indføres i Lovtidende.

Bestemmelsen er indsat i lov om gasinstallationer og gasmateriel ved lov nr. 375 af 27. maj 2008 om ændring af forskellige love på Økonomi- og Erhvervsministeriets område, for at sikre, at visse forskrifter og tekniske specifikationer inden for Sikkerhedsstyrelsens ressort, som hidtil havde været undtaget fra kravet om indførelse i Lovtidende, også fremover kan undtages fra indførelse i Lovtidende.

Det foreslås i *stk. 1*, erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at administrative forskrifter udstedt i medfør af denne lov, som indeholder krav til virksomheder, gasanlæg, gasinstallationer og gasmateriel m.v., og tekniske specifikationer, der henvises til i sådanne forskrifter, ikke indføres i Lovtidende. Det svarer til en videreførelse af § 24 b, stk. 1, i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel.

Baggrunden for undtagelse fra kravet om indførelse i Lovtidende af visse forskrifter og tekniske specifikationer, der henvises til i forskrifterne, er forskrifternes ophavsretlige beskyttelse og deres struktur og form. Forskrifterne er primært tekniske forskrifter, der indeholder mange detaljerede tekniske krav, tegninger og anvisninger.

De pågældende tekniske forskrifter og tekniske specifikationer retter sig næsten udelukkende mod snævre kredse af professionelle, der anvender forskrifterne erhvervs-mæssigt. De retter sig kun i meget begrænset omfang mod privatpersoner og andre uden for de anførte professionelle kredse.

Det fremgår af § 24 b, stk. 2, i den gældende lov om gasinstallationer og materiel, at erhvervsministeren fastsætter regler om, hvordan oplysning om indholdet af de forskrifter og tekniske specifikationer, der ikke indføres i Lovtidende, jf. stk. 1, kan fås.

Oplysning om indholdet af forskrifterne gives af Sikkerhedsstyrelsen, f.eks. via Sikkerhedsstyrelsens hjemmeside. Er der tale om anerkendte standarder, skal de købes ved Dansk Standard eller gennemses hos Sikkerhedsstyrelsen eller Dansk Standard.

Det foreslås i *stk. 2*, at erhvervsministeren fastsætter regler om, hvordan oplysning om indholdet af de forskrifter og tekniske specifikationer, der ikke indføres i Lovtidende, jf. stk. 1, kan fås. Det svarer til en videreførelse af § 24 b, stk. 2, i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel.

Det fremgår af § 24 b, stk. 3, i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel, at ministeren fastsætter regler om, at tekniske specifikationer, som ikke indføres i Lovtidende, jf. stk. 1, skal være gældende, selv om de ikke foreligger på dansk.

I henhold hertil bemyndiges ministeren til at fastsætte regler om, at de tekniske specifikationer, der henvises til i forskrifterne, og som ikke indføres i Lovtidende, efter en konkret vurdering kan undtages fra den almindeligt gældende forudsætning om, at forskrifter skal udfærdiges på dansk.

Denne bestemmelse vil særligt være relevant, hvor der henvises til anerkendte standarder, der udelukkende foreligger på engelsk.

Det foreslås i *stk. 3*, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at tekniske specifikationer, som ikke indføres i Lovtidende, jf. stk. 1, skal være gældende, selv om de ikke foreligger på dansk. Det svarer til en videreførelse af § 24 b, stk. 3, i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel. Inden for visse brancher er der tale om en engelsksproget faggruppe, for hvem det er en forudsætning at anvende standarder udarbejdet på engelsk.

Til § 29

I henhold til § 24, stk. 1, i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel dækkes udgifterne til Sikkerhedsstyrelsens virksomhed af afgifter, som opkræves hos gasleverandørerne i det omfang gebyrer og indtægter ikke dækker udgifterne. Afgiftens størrelse fastsættes på de årlige bevillingslove.

Det foreslås i *stk. 1*, at udgifterne til Sikkerhedsstyrelsens virksomhed på gasområdet dækkes af afgifter, som opkræves hos gasdistributionsselskaberne, i det omfang gebyrer og indtægter ikke dækker udgifterne. Afgiftens størrelse fastsættes på de årlige bevillingslove.

Bestemmelsen er en indholdsmæssig videreførelse af gældende ret. Det foreslås i stk. 1, at der foretages en sproglig tilpasning således, at begrebet »gasleverandører« erstattes med »gasdistributionsselskab« som foreslået i lovforslagets § 2, nr. 5. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 5.

Det fremgår af § 24, stk. 2, i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel, at gasleverandørernes omkostninger ved udførelse af det sikkerhedstekniske arbejde, der er pålagt i medfør af bestemmelser fastsat i medfør af § 15 (gasreglement), samt omkostninger, jf. stk. 1, skal refunderes af det selskab, der har indgået en kommerciel gasleveranceaftale med forbrugeren.

Bestemmelsen er indsat ved lov nr. 206 af 27. marts 2000 om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger med henblik på at skal sikre lige konkurrencevilkår for gasleverandørerne, uanset hvilket selskab der har indgået kommerciel gasleveringsaftale med forbrugeren.

Det foreslås i *stk. 2*, at gasdistributionsselskabernes omkostninger ved udførelse af det sikkerhedstekniske arbejde, der udføres i medfør af bestemmelser fastsat efter § 5, samt omkostninger, jf. stk. 1, skal refunderes af det selskab, der opkræver gasdistributionsafgiften hos forbrugeren.

Den foreslåede bestemmelse indebærer en mindre tilpasning i forhold til § 24, stk. 2, i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel.

I henhold til § 24, stk. 3, i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel kan erhvervsministeren fastsætte regler om betaling af omkostninger forbundet med Sikkerhedsstyrelsens tilsyn og kontrol efter §§ 16-19.

Bestemmelsen blev indsat ved lov nr. 206 af 27. marts 2000 om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsinstallationer med henblik på at udarbejde særskilte bestemmelser, hvorefter fabrikanter, importører og forhandlere, i tilfælde af at gasmaterielet ikke er lovligt eller forbundet med sikkerhedsmæssig risiko, skal betale omkostningerne i forbindelse med den pågældende kontrol. Hjemlen har været anvendt til at fastsætte bekendtgørelse nr. 1048 af 8. december 2003 om betaling af omkostninger i forbindelse med tilsyn og kontrol af gasinstallationer.

Det foreslås i *stk. 3*, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om betaling af omkostninger forbundet med Sikkerhedsstyrelsens kontrol efter §§ 12-22. Det svarer til en videreførelse af § 24, stk. 3, i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel.

Til § 30

I henhold til § 24 a i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel kan Sikkerhedsstyrelsens afgørelser ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Det foreslås i *stk. 1*, at Sikkerhedsstyrelsens afgørelser truffet efter denne lov eller regler udstedt i medfør heraf ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed. Det svarer til en videreførelse af § 24 a i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel.

Lovforslagets stk. 1 afskærer den administrative klageadgang fra Sikkerhedsstyrelsen til erhvervsministeren. Den overvejende del af de afgørelser, som Sikkerhedsstyrelsen vil træffe om gasanlæg, gasinstallationer og gasmateriel, vil være af teknisk karakter og vil forudsætte betydelig teknisk indsigt på området. Denne tekniske indsigt findes i Sikkerhedsstyrelsen og ikke i erhvervsministerens departement. Endvidere er det reelle behov for administrativ prøvelse yderst begrænset. Afskæringen af den administrative klageadgang findes på baggrund af en samlet vurdering at være i overensstemmelse med almindelige forvaltningsretlige principper, og vurderes ikke at have retssikkerhedsmæssige konsekvenser.

Lovforslagets stk. 1 afskærer ikke den almindelige adgang til at få prøvet afgørelser ved domstolene.

Det foreslås som noget nyt i *stk. 2*, at klager over afgørelser truffet af et gasdistributionsselskab, kan indbringes for Sikkerhedsstyrelsen.

I de tilfælde, hvor gasdistributionsselskaber udfører opgaver på Sikkerhedsstyrelsens vegne, er Sikkerhedsstyrelsen rette klageinstans.

Det foreslås som noget nyt i *stk. 3*, at fristen for indgivelse af klage som nævnt i *stk. 2* er 4 uger, fra afgørelsen er meddelt den pågældende.

Efter forslaget regnes klagefristen fra den dag, klagen er sendt til parten, og 4 uger frem. Fristen regnes i kalenderdage. Falder klagefristens udløb på en lør-, søn- eller helligdag, anses klagen for at være fremkommet rettidigt den følgende hverdag.

Til § 31

Det fremgår af § 25 i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel, at den der overtræder § 19 eller nægter at efterkomme et påbud eller forbud i medfør af § 17 eller § 18, nr. 1 eller 2, eller undlader at give oplysninger efter § 18, nr. 3, straffes med bøde.

Det foreslås i *nr. 1*, at den, der forsætligt overtræder sikkerhedskravene i lovforslagets §§ 3 og 4, kan straffes med bøde, medmindre strengere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Efter § 3 skal gasanlæg og gasinstallationer udføres og drives på en sådan måde, at de ikke frembyder fare for personer, husdyr eller ejendom. Efter § 4 skal gasmateriel, der ikke er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/426 om apparater, der forbrænder gasformigt brændstof og om ophævelse af direktiv 2009/142/EF, være fremstillet på en sådan måde, at det ved korrekt installation og vedligeholdelse og ved normal anvendelse i overensstemmelse med sit formål, ikke frembyder fare for personer, husdyr eller ejendom. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets §§ 3 og 4.

Det foreslås i *nr. 2*, at den der tilsidesætter oplysningspligten i § 12, stk. 2, kan straffes med bøde, medmindre strengere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Efter lovforslagets § 12, stk. 2, kan Sikkerhedsstyrelsen kræve at få meddelt alle oplysninger, der er nødvendige for udførelse af kontrollen. Gasdistributionsselskaber, der udfører kontrol efter § 24, kan kræve at få meddelt alle oplysninger, der er nødvendige for udførelse af kontrollen. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 12. Når Sikkerhedsstyrelsen anmoder om oplysninger i henhold til lovforslagets § 12, stk. 2, er oplysningerne af væsentlig betydning for, at Sikkerhedsstyrelsen kan udøve sine kontrolaktiviteter. Det er ofte meget væsentligt for Sikkerhedsstyrelsens mulighed for hurtigt at kunne tage stilling til, om et gasanlæg, en gasinstallation eller gasmateriel er farligt, at de ønskede oplysninger stilles til rådighed uden unødigt forsinkelse. Modtager Sikkerhedsstyrelsen ikke de krævede oplysninger, kan det hindre Sikkerhedsstyrelsen i at udøve kontrol. Det er derfor nødvendigt, at tilsidesættelse af oplysningspligten kan straffes med bøde af hensyn til den præventive effekt.

Hvis der opstår mistanke om, at oplysningerne ikke bliver udleveret, fordi de vil vise, at den pågældende har begået noget strafbart, vil den foreslåede straffebestemmelse ikke kunne håndhæves. Sagen må i stedet overgives til politiet til nærmere efterforskning.

Det foreslås i *nr. 3*, at den der undlader at efterkomme et påbud eller overtræder et forbud efter § 15, stk. 1, § 16, stk. 1, § 17, stk. 1 og 2, eller §§ 19-22, kan straffes med bøde, medmindre strengere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Efter lovforslagets § 15, stk. 1, kan Sikkerhedsstyrelsen påbyde ejeren eller brugeren af et gasanlæg, at der foretages eftersyn af hele eller dele af anlægget af en relevant gasfaglig virksomhed, at der foretages ændring af anlægget, hvis

der ved anvendelsen er en sikkerhedsmæssig risiko, og at der udbedres fejl og mangler ved anlægget. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 15.

Efter lovforslagets § 16, stk. 1, kan Sikkerhedsstyrelsen påbyde ejeren eller brugeren af en gasinstallation, at der foretages eftersyn af hele eller dele af installationen af en virksomhed med virksomhedsgodkendelse på gasområdet eller en autoriseret vvs-installatørvirksomhed, at der foretages ændring af installationen, hvis der ved anvendelsen er en sikkerhedsmæssig risiko, og at der udbedres fejl og mangler ved installationen. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 16.

Efter lovforslagets § 17, stk. 1, kan Sikkerhedsstyrelsen forbyde ejeren eller brugeren at anvende gasanlæg og gasinstallationer, der ikke overholder regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 1 eller 2, eller sikkerhedskravet i § 3. Efter § 17, stk. 2, kan Sikkerhedsstyrelsen påbyde, at anlægget nedlukkes, eller at gasdistributionsselskabet afbryder gasforsyningen, hvis forbud efter stk. 1 overtrædes. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 17.

Efter lovforslagets § 19 kan Sikkerhedsstyrelsen påbyde, at der foretages afhjælpning af fejl og mangler ved gasmateriel, der ikke overholder regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 3, eller sikkerhedskravet i § 4. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 19.

Efter lovforslagets § 20, stk. 1, kan Sikkerhedsstyrelsen forbyde salg, udlevering, installation eller brug af gasmateriel, der ikke overholder regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 3, eller sikkerhedskravet i § 4. Efter § 20, stk. 2, kan Sikkerhedsstyrelsen påbyde, at gasmateriel, der er omfattet af forbud efter stk. 1, trækkes tilbage fra markedet, tilbagekaldes fra brugerne eller destrueres. Efter § 20, stk. 3, kan Sikkerhedsstyrelsen påbyde, at gasmateriel, der er omfattet af forbud efter stk. 1, afmonteres. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 20.

Efter lovforslagets § 21 kan Sikkerhedsstyrelsen påbyde gasdistributionsselskaber at foretage undersøgelser af gasinstallationer eller gasmateriel inden for eget forsyningsområde, når det er påkrævet ud fra den samlede sikkerhedstekniske overvågning. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 21.

Efter lovforslagets § 22 kan Sikkerhedsstyrelsen påbyde den, der har fået meddelt en dispensation med vilkår efter § 6, stk. 1, at overholde disse. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 22.

Det er ikke formålet med lovforslagets stk. 1, nr. 3, at ændre på muligheden for at straffe undladelse af at efterkomme et påbud eller overtrædelser af forbud. Bestemmelsen er præciseret, så det fremgår tydeligt, hvilke påbud og forbud bestemmelsen vedrører.

Det er afgørende for Sikkerhedsstyrelsens kontrol og den gastekniske sikkerhed, at meddelte påbud efterkommes og forbud overholdes. Bestemmelsen skal således sikre, at påbud og forbud bliver effektive, og at der er incitament til at følge Sikkerhedsstyrelsens påbud og forbud.

Det fremgår af § 25, stk. 2, i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel, at i forskrifter, der fastsættes i medfør af denne lov, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelserne i forskrifterne.

Det foreslås i *stk. 2*, at i forskrifter, der er fastsat i medfør af denne lov, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelserne i forskrifterne.

Bestemmelsen er en videreførelse af § 25, stk. 2, i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel.

Det fremgår af § 25, stk. 3, i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel, at der kan pålægges selskaber mv. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Det foreslås i *stk. 3*, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Bestemmelsen er en videreførelse af § 25, stk. 3, i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel.

Til § 32

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 21. april 2018.

Gasapparatforordningen, som afløser gasapparatdirektivet, finder endelig anvendelse den 21. april 2018. Som følge af gasapparatforordningen skal der foretages visse gennemførelsesforanstaltninger, som erhvervsministeriet bemyndiges til at fastsætte i henhold til lovforslagets § 5, stk. 4. Der henvises til afsnit 2.3 i de almindelige bemærkninger.

Det er vurderingen, at overgangen til et nyt og moderniseret regelsæt på området for gassikkerhed fungerer bedst, hvis både gasapparatforordningen, lovforslaget og bekendtgørelserne træder i kraft på samme tid. På den baggrund er det mest hensigtsmæssigt, at den 21. april 2018 anvendes som ikrafttrædelsesdato for den samlede regulering.

Det foreslås i *stk. 2*, at lov om gasinstallationer og gasmateriel, jf. lovbekendtgørelse nr. 556 af 2014, ophæves.

Det foreslås i *stk. 3*, at regler udstedt i medfør af lov om gasinstallationer og gasmateriel, jf. lovbekendtgørelse nr. 556 af 2. juni 2014 med senere ændringer, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller erstattes af regler udstedt i medfør af denne lov.

De bekendtgørelser, der indeholder regler, der ikke vil være i overensstemmelse med lovforslaget, vil blive ændret samtidig med lovens ikrafttræden.

Til § 33

Bestemmelsen indebærer enkelte ændringer i elsikkerhedsloven.

Det fremgår af § 17, at Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde ejeren eller brugeren af et elektrisk anlæg eller en elektrisk installation at få udbedret fejl og mangler ved anlægget eller installationen for ejers eller brugers egen regning.

Som noget nyt foreslås det i § 17, *stk. 2*, at Sikkerhedsstyrelsen tillige kan påbyde ejeren af et elektrisk anlæg at fore-

tage ændringer i anlæggets kvalitetsledelsessystem for ejerens egen regning.

Det indebærer, at Sikkerhedsstyrelsen får hjemmel til at påbyde ændringer i det kvalitetsledelsessystem for drift, som er tilknyttet anlægget ud over decidede fysiske fejl eller mangler ved anlægget som angivet i stk. 1, i elsikkerhedsloven. Dette betyder f.eks., at Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde ændring af en procedure, der ikke stemmer overens med de faktiske forhold på anlægget, eller en procedure, som ikke forebygger ulykker tilstrækkeligt.

Det fremgår af § 19, stk. 2, at Sikkerhedsstyrelsen kan foretage eller få foretaget en teknisk undersøgelse af elektrisk materiel udtaget i medfør af stk. 1. Sikkerhedsstyrelsen kan kræve omkostningerne ved eksterne tekniske undersøgelser refunderet af den, som i forbindelse med undersøgelsen får meddelt et påbud eller et forbud efter § 20 og § 21, stk. 1 og 2.

Som noget nyt foreslås det i § 19, stk. 2, pkt., at indsætte efter »§ 21, stk. 1 og 2«: », og efter regler fastsat i medfør af § 5, stk. 3«.

Der foreslås en ændring af § 19, stk. 2, i elsikkerhedsloven, hvorefter Sikkerhedsstyrelsen vil få dækket testomkostninger for materiel, der er omfattet af EU-regulering. Hjemlen gælder alene i de tilfælde, hvor et produkt fejler, og virksomheden efterfølgende meddeles et påbud eller forbud. Dette kan ske, hvor en anmeldelse eller proaktiv indsats fører til test af et produkt, som viser sig ikke at være i overensstemmelse med kravene i lovgivningen. Omkostningen vil således kun blive aktuel for virksomheder, der får meddelt et påbud eller forbud på baggrund af at deres produkt ikke overholder reglerne og fejler.

Ændringen indebærer, at lovforslaget genindfører hjemmel til omkostningsdækning af test af elektrisk materiel i elsikkerhedsloven. Denne hjemmel fandtes tidligere i den nu ophævede lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel.

Til § 34

Bestemmelsen indebærer enkelte ændringer i lov om autorisation af virksomheder på el-, vvs- og kloakinstallationsområdet.

Det fremgår af § 6, stk. 1, nr. 1, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om undtagelse fra autorisationskravet for arbejder, som personale ansat hos gasleverandører eller i vandforsyningsvirksomheder udfører inden for deres forsyningsområde, og arbejder, som personale ansat i vandselskaber og personale ansat i serviceselskaber, der er koncernmæssigt eller ejermæssigt knyttet til et vandselskab, udfører inden for vandselskabets forsyningsområde som et naturligt led i deres arbejde som ansvarlige for distributions- eller vandforsyningsledninger.

Ligeledes fremgår det af § 29, at i forbindelse med indberetninger og tilsyn med eksisterende gasinstallationer i henhold til lov om gasinstallationer og gasmateriel eller regler fastsat i medfør heraf skal gasleverandører kontrollere, at arbejdet er udført af virksomheder, der ifølge reglerne i denne

lov eller regler fastsat i medfør af denne lov er berettiget dertil.

Det foreslås at ændre »gasleverandører« til »gasdistributionselskaber« som følge af den foreslåede ændring til forslagens § 2, stk. 1, nr. 5.

Ændringen indebærer at der bliver overensstemmelse mellem de begreber, der anvendes på tværs af autorisations- og gaslovgivningen.

Det fremgår af det gældende gasreglement, afsnit B-3, pkt. 2.1, at fabrikanten af campingvogne, autocampere, skurvogne, beboelsesvogne samt køretøjer selv kan udføre F-gasinstallationer under forudsætning af, at fabrikanten vedlægger en erklæring om, at installationen er udført i henhold til de tekniske bestemmelser i afsnit 5.

Det foreslås at indsætte en bemyndigelse i § 6, stk. 1, som nyt nr. 2 i lov om autorisation af virksomheder på el-, vvs- og kloakinstallationsområdet til at udstede regler om undtagelse fra autorisationskravet ved udførelse af faste gasinstallationer i fabriksmæssigt fremstillede mobile enheder. Denne hjemmel hører indholdsmæssigt til autorisationslovens område, hvor samme undtagelse for elinstallationer også er hjemlet i § 3, stk. 1, nr. 1. Bestemmelsen tænkes anvendt til at fastsætte regler om, at fabrikanten af eksempelvis campingvogne ikke er underlagt autorisationskravet, som ellers er gældende for udførelse af installationer.

Ændringen indebærer, at fabrikanten af mobile enheder fortsat kan udføre faste installationer uden at have en autorisation som vvs-installationsvirksomhed eller delautorisation som flaskegasinstallatørvirksomhed. På denne måde bliver reguleringen på vvs-området tilsvarende elområdet.

I § 29 foreslås det ligeledes at ændre »lov om gasinstallationer« til »gassikkerhedsloven« således, at henvisningen tilpasses forslagens titel.

Det fremgår af § 30, at en netvirksomhed for elforsyning, en gasleverandør, en kommunalbestyrelse, en privat vandforsyningsvirksomhed, et vandselskab eller et serviceselskab, der er koncernmæssigt eller ejermæssigt knyttet til et vandselskab, skal underrette Sikkerhedsstyrelsen, hvis det konstateres, at regler i denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov er overtrådt, at der er udvist forsømmelighed ved arbejdets udførelse, eller at en autoriseret virksomhed eller en virksomhed med en virksomhedsgodkendelse på gasområdet har handlet på en måde, som vil kunne medføre tilbagekaldelse af autorisationen i henhold til § 23, stk. 1.

Det foreslås at ændre »en gasleverandør« til »et gasdistributionselskab« som følge af den foreslåede ændring til forslagens § 2, stk. 1, nr. 5.

Ændringen indebærer at der bliver overensstemmelse mellem de begreber, der anvendes på tværs af autorisations- og gaslovgivningen.

Til § 35

Bestemmelsen vedrører lovforslagets territoriale gyldighed.

Det foreslås, at lovforslaget ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende ret

Gældende formulering

Lovforslaget

Ændringer i anden lovgivning

§ 17. Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde ejeren eller brugeren af et elektrisk anlæg eller en elektrisk installation at få udbedret fejl og mangler ved anlægget eller installationen for ejers eller brugers egen regning.

§ 19. (...)

Stk. 2. Sikkerhedsstyrelsen kan foretage eller få foretaget en teknisk undersøgelse af elektrisk materiel udtaget i medfør af stk. 1. Sikkerhedsstyrelsen kan kræve omkostningerne ved eksterne tekniske undersøgelser refunderet af den, som i forbindelse med undersøgelsen får meddelt et påbud eller et forbud efter § 20 og § 21, stk. 1 og 2.

§ 6. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om undtagelse fra autorisationskravet for

1) arbejder, som personale ansat hos gasleverandører eller i vandforsyningsvirksomheder udfører inden for deres forsyningsområde, og arbejder, som personale ansat i vandselskaber og personale ansat i serviceselskaber, der er koncernmæssigt eller ejermæssigt knyttet til et vandselskab, udfører inden for vandselskabets forsyningsområde som et naturligt led i deres arbejde som ansvarlige for distributions- eller vandforsyningsledninger,

2) producenters forberedelse af gasinstallationer og vandinstallationer samt af afløbsinstallationer over terrænhøjde og i bygninger ved fremstilling af bygningsdele,

§ 33. I elsikkerhedsloven, jf. lov nr. 525 af 29. april 2015, foretages følgende ændringer:

1. I § 17 indsættes som *stk. 2*:

»Stk. 2. Sikkerhedsstyrelsen kan tillige påbyde ejeren af et elektrisk anlæg at foretage ændringer i anlæggets kvalitetsledelsessystem for ejers egen regning.«

2. I § 19, stk. 2, 2. pkt., indsættes efter »§ 21, stk. 1 og 2«: », og efter regler fastsat i medfør af § 5, stk. 3«.

§ 34. I lov nr. 401 af 28. april 2014 om autorisation af virksomheder på el-, vvs- og kloakinstallationsområdet, som ændret ved § 44 i lov 525 af 29. april 2015, foretages følgende ændringer:

1. I § 6, stk. 1, nr. 1, og § 29 ændres »gasleverandører« til: »gasdistributionsselskaber«.

2. I § 6, stk. 1, indsættes efter nr. 1 som nyt nummer: »producenters udførelse af faste gas-, vand- og afløbsinstallationer i fabriksmæssigt fremstillede mobile enheder,«

Nr. 2-4 bliver herefter nr. 3-5.

- 3) føring af vandrør af personer, der har gennemført et kursus godkendt af Sikkerhedsstyrelsen, og
- 4) udførelse af simple arbejder.

Stk. 2. (...)

§ 29. I forbindelse med indberetninger og tilsyn med eksisterende gasinstallationer i henhold til lov om gasinstallationer og gasmateriel eller regler fastsat i medfør heraf skal gasleverandører kontrollere, at arbejdet er udført af virksomheder, der ifølge reglerne i denne lov eller regler fastsat i medfør af denne lov er berettiget dertil.

§ 30. En netvirksomhed for elforsyning, en gasleverandør, en kommunalbestyrelse, en privat vandforsyningsvirksomhed, et vandselskab eller et serviceselskab, der er koncernmæssigt eller ejermæssigt knyttet til et vandselskab, skal underrette Sikkerhedsstyrelsen, hvis det konstateres, at regler i denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov er overtrådt, at der er udvist forsømmelighed ved arbejdets udførelse, eller at en autoriseret virksomhed eller en virksomhed med en virksomhedsgodkendelse på gasområdet har handlet på en måde, som vil kunne medføre tilbagekaldelse af autorisationen i henhold til § 23, stk. 1.

3. I § 29 ændres »lov om gasinstallationer og gasmateriel« til: »gassikkerhedsloven«.

4. I § 30 ændres »en gasleverandør« til: »et gasdistributionsselskab«.